

Uradni list

Evropske unije

C 320

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 64

9. avgust 2021

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2021/C 320/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2021/C 320/02	Združeni zadevi C-682/18 in C-683/18: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. junija 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Frank Peterson/Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18) in Elsevier Inc./Cyando AG (C-683/18), (Predhodno odločanje – Intelktualna lastnina – Avtorska pravica in sorodne pravice – Dajanje na voljo in upravljanje platforme za deljenje videov oziroma platforme za gostovanje in deljenje datotek – Odgovornost upravljavca za kršitve pravic intelektualne lastnine, ki jih storijo uporabniki njegove platforme – Direktiva 2001/29/ES – Člen 3 in člen 8(3) – Pojem „priobčitev javnosti“ – Direktiva 2000/31/ES – Člena 14 in 15 – Pogoji za upravičenost do oprostite odgovornosti – Neobstoje seznanjenosti s konkretnimi kršitvami – Obvestitev o takih kršitvah kot pogoj za pridobitev sodne odredbe)	2
---------------	--	---

2021/C 320/03	Zadeva C-439/19: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. junija 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Satversmes tiesa – Latvija) – Postopek, ki ga je začela B (Predhodno odločanje – Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov – Uredba (EU) 2016/679 – Členi 5, 6 in 10 – Nacionalna zakonodaja, ki določa javni dostop do osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi točkami, izrečenimi za cestnoprometne prekrške – Zakonitost – Pojem „osebni podatki v zvezi s kazenskimi obsodbami in kaznivimi dejanji“ – Razkritje za izboljšanje varnosti v cestnem prometu – Pravica dostopa javnosti do uradnih dokumentov – Svoboda obveščanja – Uskladitev s temeljnima pravicama do spoštovanja zasebnega življenja in varstva osebnih podatkov – Ponovna uporaba podatkov – Člen 267 PDEU – Časovni učinki predhodne odločbe – Možnost ustavnega sodišča države članice, da ohrani pravne učinke nacionalne zakonodaje, ki ni v skladu s pravom Unije – Načeli primarnosti prava Unije in pravne varnosti)	3
2021/C 320/04	Zadeva C-550/19: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 24. junija 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Social nº 14 de Madrid – Španija) – EV/Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A. („Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 1999/70/ES – Okvirni sporazum o delu za določen čas, sklenjen med ETUC, UNICE in CEEP – Določba 5 – Ukrepi za preprečevanje zlorab, ki izhajajo iz veriženja pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas – Zaporedne pogodbe o zaposlitvi za določen čas v gradbenem sektorju, imenovane ‚fijos de obra‘ – Pojem ‚objektivni razlogi‘, ki upravičujejo podaljšanje takih pogodb – Direktiva 2001/23/ES – Člen 1(1) – Prenos podjetja – Člen 3(1) – Ohranjanje pravic delavcev – Subrogacija pri pogodbah o zaposlitvi, do katere pride na podlagi določb kolektivne pogodbe – Kolektivna pogodba, ki omejuje pravice in obveznosti prenesenih delavcev na pravice in obveznosti, ki izhajajo iz zadnje pogodbe, sklenjene s podjetjem, ki izstopi“)	4
2021/C 320/05	Zadeva C-559/19: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 24. junija 2021 – Evropska komisija/Kraljevina Španija (Neizpolnitev obveznosti države – Člen 258 PDEU – Zavarovano naravno območje Doñana (Španija) – Direktiva 2000/60/ES – Okvir za vodno politiko Evropske unije – Člen 4(1)(b)(i), člen 5 in člen 11(1)(3)(a), (c) in (e) ter (4) – Poslabšanje stanja teles podzemne vode – Neobstoj dodatne opredelitve teles podzemne vode, za katera je bilo ugotovljeno tveganje poslabšanja – Ustrezni osnovni ukrepi in dopolnilni ukrepi – Direktiva 92/43/EGS – Člen 6(2) – Poslabšanje stanja naravnih habitatov in habitatov vrst)	5
2021/C 320/06	Zadeva C-719/19: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. junija 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – FS/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Predhodno odločanje – Državljanstvo Unije – Direktiva 2004/38/ES – Pravica državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic – Člen 15 – Prenehanje začasnega prebivanja državljana Unije na ozemlju države članice gostiteljice – Odločba o odstranitvi – Fizični odhod tega državljana Unije s tega ozemlja – Časovni učinki te odločbe o odstranitvi – Člen 6 – Možnost, da navedeni državljan Unije pridobi novo pravico do prebivanja ob njegovi vrnitvi na navedeno ozemlje)	6
2021/C 320/07	Zadeva C-872/19 P: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. junija 2021 – Bolivarska republika Venezuela/Svet Evropske unije (Pritožba – Skupna zunanja in varnostna politika (SZVP) – Omejevalni ukrepi glede na razmere v Venezueli – Ničnostna tožba, ki jo vloži tretja država – Dopustnost – Člen 263, četrti odstavek, PDEU – Procesno upravičenje – Pogoji, da se ukrep, ki je predmet tožbe, neposredno nanaša na tožečo stranko – Pojem „pravna oseba“ – Pravni interes – Predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov)	7
2021/C 320/08	Zadeva C-12/20: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. junija 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Nemčija) – DB Netz AG/Bundesrepublik Deutschland (Predhodno odločanje – Železniški promet – Mednarodni koridorji za železniški tovorni promet – Uredba (EU) št. 913/2010 – Člen 13(1) – Vzpostavitev sistema „vse na enem mestu“ za vsak tovorni koridor – Člen 14 – Narava okvira za dodeljevanje infrastrukturnih zmogljivosti na tovornem koridorju, ki ga opredeli izvršni odbor – Člen 20 – Regulatorni organi – Direktiva 2012/34/EU – Člen 27 – Postopek za vlaganje prošelj za dodelitev infrastrukturnih zmogljivosti – Vloga upravljavcev infrastrukture – Člena 56 in 57 – Naloge regulatornega organa in sodelovanje med regulatornimi organi)	8
2021/C 320/09	Zadeva C-167/20 P: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 24. junija 2021 – WD/Evropska agencija za varnost hrane (Pritožba – Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Pogodba za določen čas – Sklep o neizvedbi preračunljivosti – Neobstoj ocenjevalnih poročil – Sklep o nepodalžanju pogodbe)	9

2021/C 320/10	Zadeva C-920/19: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 18. maja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesverwaltungsgericht Steiermark – Avstrija) – Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI/Landespolizeidirektion Steiermark (Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Člen 56 PDEU – Svoboda opravljanja storitev – Omejitve – Igre na srečo – Dualni sistem organizacije trga – Monopol nad loterijami in igralnicami – Predhodno dovoljenje za uporabo igralnih aparatov – Oglaševalske prakse monopolista – Merila presoje – Ustavna sodna praksa, v kateri je bila ugotovljena združljivost nacionalne ureditve s pravom Unije)	9
2021/C 320/11	Zadeva C-88/20: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 20. maja 2021 – (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal correctionnel de Bordeaux – Francija) – kazenski postopek zoper ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ (Predhodno odločanje – Člen 53(2) in člen 94 Poslovnika Sodišča – Temeljne pravice – Načelo ne bis in idem – Kumulacija upravnih in kazenskih sankcij za ista dejstva – Telemarketing – Zavajajoča poslovna praksa – Nezadostna utemeljitev predloga za sprejetje predhodne odločbe – Očitna nedopustnost)	10
2021/C 320/12	Zadeva C-248/20: Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 18. maja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Högsta förvaltningsdomstolen – Švedska) – Skatteverket/Skellefteå Industrihus AB (Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Obdavčenje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Odbitek vstopnega davka v fazi gradnje stavbe – Sistem izbirne obdavčitve – Opustitev prvotno načrtovane dejavnosti – Popravek odbitka vstopnega davka – Odgovor na vprašanje za predhodno odločanje, na katerega je mogoče jasno sklepati iz sodne prakse)	11
2021/C 320/13	Zadeva C-571/20: Sklep Sodišča (deveti senat) z dne 6. maja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Potenza – Italija) – OM/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Conservatorio di Musica „E.R. Duni“ di Matera (Predhodno odločanje – Člen 53(2) Poslovnika Sodišča – Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki se nanaša na veljavnost določbe Pogodbe DEU – Očitna nepristojnost Sodišča – Prosto gibanje delavcev – Enako obravnavanje – Člen 45 PDEU – Različen status in plačilo univerzitetnih profesorjev in profesorjev, ki spadajo v nacionalni sistem visokošolskega umetniškega in glasbenega izobraževanja – Povsem notranji položaj – Očitna nedopustnost)	11
2021/C 320/14	Zadeva C-185/21 P: Pritožba, ki jo je 25. marca 2021 vložila Turk Hava Yollari AO zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 27. januarja 2021 v zadevi T-382/19, Turk Hava Yollari/EUIPO – Sky (skylife)	12
2021/C 320/15	Zadeva C-200/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul București (Romunija) 31. marca 2021 – TU, SU/BRD Groupe Société Générale SA, Next Capital Solutions Limited	12
2021/C 320/16	Zadeva C-215/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia de Las Palmas de Gran Canaria (Španija) 6. aprila 2021 – Zulima/Servicios prescriptor y medios de pagos E.F.C. S.A.U.	13
2021/C 320/17	Zadeva C-216/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Ploiești (Romunija) 6. aprila 2021 – Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, YN/Consiliul Superior al Magistraturii	13
2021/C 320/18	Zadeva C-219/21 P: Pritožba, ki jo je 1. aprila 2021 vložila Olimp Laboratories sp. z o.o. zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 27. januarja 2021 v zadevi T-817/19, Olimp Laboratories/EUIPO	14
2021/C 320/19	Zadeva C-233/21 P: Pritožba, ki jo je Germann Avocats LLC vložila 9. aprila 2021 zoper sklep Splošnega sodišča (deseti senat) z dne 4. februarja 2021 v zadevi T-352/18, Germann Avocats LLC/Evropska komisija	15
2021/C 320/20	Zadeva C-252/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemčija) 22. aprila 2021 – Facebook Inc. in drugi/Bundeskartellamt	16
2021/C 320/21	Zadeva C-274/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Avstrija) 28. aprila 2021 – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republika Avstrija in Bundesbeschaffung GmbH	18

2021/C 320/22	Zadeva C-275/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Avstrija) 28. aprila 2021 – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republika Avstrija in Bundesbeschaffung GmbH	21
2021/C 320/23	Zadeva C-290/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 5. maja 2021 – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM)/Canal+ Luxembourg Sàrl	24
2021/C 320/24	Zadeva C-300/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 12. maja 2021 – UI/Österreichische Post AG	25
2021/C 320/25	Zadeva C-310/21 P: Pritožba, ki so jo 17. maja 2021 vložili Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl in Aquind SAS zoper sklep Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 5. marca 2021 v zadevi T-885/19, Aquind in drugi/Komisija	26
2021/C 320/26	Zadeva C-311/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 18. maja 2021 – CM/TimePartner Personalmanagement GmbH	26
2021/C 320/27	Zadeva C-316/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Belgija) 21. maja 2021 – Monument Vandekerckhove NV/Stad Gent, Streithelferinnen: Denys NV, Aelterman BVBA	28
2021/C 320/28	Zadeva C-323/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 25. maja 2021 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/B.	28
2021/C 320/29	Zadeva C-324/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 25. maja 2021 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/F.	29
2021/C 320/30	Zadeva C-325/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 25. maja 2021 – K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	30
2021/C 320/31	Zadeva C-343/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) 2. junija 2021 – PV/Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“	30
2021/C 320/32	Zadeva C-352/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 28. maja 2021 – A1 in A2/I	31
2021/C 320/33	Zadeva C-365/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Bamberg (Nemčija) 11. junija 2021 – Kazenski postopek zoper MR	32
2021/C 320/34	Zadeva C-389/21 P: Pritožba, ki jo je Evropska centralna banka vložila 24. junija 2021 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 14. aprila 2021 v zadevi T-504/19, Crédit lyonnais/ECB	32
2021/C 320/35	Zadeva C-1/20: Sklep predsednika Sodišča z dne 19. maja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – B/Finanzamt Österreich, nekdanja Finanzamt Wien 9/18/19	33
2021/C 320/36	Zadeva C-115/20: Sklep predsednika šestega senata Sodišča z dne 20. maja 2021 – Vanda Pharmaceuticals Ltd/Evropska komisija	33
2021/C 320/37	Zadeva C-578/20: Sklep predsednika Sodišča z dne 11. maja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Portugalska) – NM, NR, BA, XN, FA/Sata Air Açores – Sociedade Açoriana de Transportes Aéreos, SA	34

Splošno sodišče

2021/C 320/38	Zadeva T-554/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 30. junija 2021 – BZ/ECB (Javni uslužbenci – Zaposleni ECB – Zahteva za priznanje poklicnega izvora bolezni – Členi od 6.3.11 do 6.3.13 kadrovske predpisov ECB – Kršitev postopka – Neobstoj preiskovalnega poročila – Nepogodbena odgovornost)	35
2021/C 320/39	Zadeva T-641/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 30. junija 2021 – FD/Entreprise commune Fusion for Energy (Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Pogodba za določen čas – Odločba o nepodaljšanju – Psihološko nasilje – Zloraba pooblastil – Dolžnost skrbnega ravnanja – Enako obravnavanje – Odgovornost)	35
2021/C 320/40	Zadeva T-709/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 30. junija 2021 – GW/Računsko sodišče (Javni uslužbenci – Uradniki – Uradnik, ki je popolnoma trajno invaliden – Reden zdravstveni pregled – Načini – Prošnja za predložitev primera invalidski komisiji – Zavrnitev – Člen 15 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom – Sklep št. 273/15 kolegija vodij uprav – Dolžnost skrbnega ravnanja) . . .	36
2021/C 320/41	Zadeva T-746/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 30. junija 2021 – GY/ECB (Javni uslužbenci – Zaposleni ECB – Osebnosti – Gospodinski dodatek – Sprememba veljavne ureditve – Zavrnitev zahtevka za leto 2019 – Ugovor nezakonnosti – Enako obravnavanje – Neobstoj prehodnih ukrepov)	37
2021/C 320/42	Zadeva T-51/20: Sodba Splošnega sodišča z dne 30. junija 2021 – Mélin/Parlament (Pravo institucij – Pravilnik o povračilu in nadomestilu stroškov poslancem Parlamenta – Nadomestilo za parlamentarno pomoč – Izterjava neupravičeno izplačanih zneskov – Ugovor nezakonnosti – Pravica do obrambe – Napaka pri ugotovitvi dejanskega stanja)	37
2021/C 320/43	Zadeva T-95/21 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 22. junija 2021 – Portugalska/Komisija (Začasna odredba – Državne pomoči – Shema pomoči, ki jo je Portugalska izvajala za podporo proste cone Madeira – Uporaba te sheme pomoči v nasprotju s sklepoma Komisije C(2007) 3037 final in C (2013) 4043 final – Sklep o razglasitvi sheme pomoči za nezdržljivo z notranjim trgov in o odreditvi vračila pomoči – Predlog za izdajo začasnih odredb – Neobstoj nujnosti)	38
2021/C 320/44	Zadeva T-207/21 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 22. junija 2021 – Polynt/ECHA (Začasna odredba – REACH – Snov anhidrid heksahidro-4-metil-ftalna kislina – Obveznost registracije – Evalvacija dokumentacije – Preučitev predlogov za testiranje – Obveznost zagotovitve nekaterih informacij, za katere je potrebno testiranje na živalih – Predlog za izdajo začasnih odredb – Neobstoj nujnosti)	38
2021/C 320/45	Zadeva T-295/21: Tožba, vložena 18. maja 2021 – eSlovensko/Komisija	39
2021/C 320/46	Zadeva T-296/21: Tožba, vložena 20. maja 2021 – SU/EIOPA	40
2021/C 320/47	Zadeva T-304/21: Tožba, vložena 30. maja 2021 – eSlovensko Bratislava/Komisija	41
2021/C 320/48	Zadeva T-309/21: Tožba, vložena 24. maja 2021 – TC/Parlament	42
2021/C 320/49	Zadeva T-328/21: Tožba, vložena 9. junija 2021 – Airoidi Metalli/Komisija	43
2021/C 320/50	Zadeva T-330/21: Tožba, vložena 12. junija 2021 – EWC Academy/Komisija	44
2021/C 320/51	Zadeva T-331/21: Tožba, vložena 14. junija 2021 – mBank/EUIPO – European Merchant Bank (EMBank European Merchant Bank)	45
2021/C 320/52	Zadeva T-334/21: Tožba, vložena 12. junija 2021 – Mendes de Almeida/Svet	46
2021/C 320/53	Zadeva T-336/21: Tožba, vložena 15. junija 2021 – Mendus/EUIPO (CENSOR.NET)	47
2021/C 320/54	Zadeva T-338/21: Tožba, vložena 18. junija 2021 – F I S I/EUIPO – Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (ECODOWN)	48
2021/C 320/55	Zadeva T-341/21: Tožba, vložena 21. junija 2021 – Rauff-Nisthar/Komisija	49

2021/C 320/56	Zadeva T-347/21: Tožba, vložena 21. junija 2021 – Hypo Vorarlberg Bank/EOR	50
2021/C 320/57	Zadeva T-348/21: Tožba, vložena 22. junija 2021 – Volkskreditbank/EOR	51
2021/C 320/58	Zadeva T-353/21: Tožba, vložena 25. junija 2021 – KTM Fahrrad/EUIPO – KTM (R2R)	52
2021/C 320/59	Zadeva T-360/21: Tožba, vložena 25. junija 2021 – Portigon/EOR	53
2021/C 320/60	Zadeva T-364/21: Tožba, vložena 25. junija 2021 – Essity Hygiene and Health/EUIPO (Ponazoritev lista)	54

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2021/C 320/01)***Zadnja objava**

UL C 310, 2.8.2021

Prejšnje objave

UL C 297, 26.7.2021

UL C 289, 19.7.2021

UL C 278, 12.7.2021

UL C 263, 5.7.2021

UL C 252, 28.6.2021

UL C 242, 21.6.2021

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. junija 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Frank Peterson/Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18) in Elsevier Inc./Cyando AG (C-683/18),

(Združeni zadevi C-682/18 in C-683/18) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Intelktualna lastnina – Avtorska pravica in sorodne pravice – Dajanje na voljo in upravljanje platforme za deljenje videov oziroma platforme za gostovanje in deljenje datotek – Odgovornost upravljavca za kršitve pravic intelektualne lastnine, ki jih storijo uporabniki njegove platforme – Direktiva 2001/29/ES – Člen 3 in člen 8(3) – Pojem „priobčitev javnosti“ – Direktiva 2000/31/ES – Člena 14 in 15 – Pogoji za upravičenost do oprostitve odgovornosti – Neobstoj seznanjenosti s konkretnimi kršitvami – Obvestitev o takih kršitvah kot pogoj za pridobitev sodne odredbe)

(2021/C 320/02)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Frank Peterson (C-682/18), Elsevier Inc. (C-683/18)

Tožene stranke: Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18), Cyando AG (C-683/18)

Izrek

1. Člen 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba razlagati tako, da upravljavec platforme za deljenje videov oziroma platforme za gostovanje in deljenje datotek, na kateri lahko uporabniki nezakonito dajo varovane vsebine na voljo javnosti, ne izvaja „priobčitve“ teh vsebin „javnosti“ v smislu te določbe, razen če poleg zgolj dajanja na voljo platforme prispeva k temu, da se javnosti dostop do takih vsebin omogoči ob kršitvi avtorske pravice. Za to gre zlasti, če je ta upravljavec konkretno seznanjen z nezakonitim dajanjem varovane vsebine na voljo na njegovi platformi in je nemudoma ne zbriše ali onemogoči dostopa do nje, če navedeni upravljavec, čeprav ve ali bi moral vedeti, da na splošno uporabniki njegove platforme prek te platforme nezakonito dajejo varovane vsebine na voljo javnosti, ne izvaja ustreznih tehničnih ukrepov, ki se lahko od običajno skrbnega upravljavca v njegovem položaju pričakujejo za verodostojno in učinkovito zoperstavljanje kršitvam avtorske pravice na tej platformi, ali če sodeluje pri izbiri varovanih vsebin, ki se nezakonito priobčijo javnosti, na svoji platformi zagotavlja orodja, namenjena posebej nezakonitemu deljenju takih vsebin, ali vedé spodbuja taka deljenja, kar je lahko razvidno iz okoliščine, da je upravljavec sprejel poslovni model, ki uporabnike njegove platforme spodbuja k temu, da varovana dela na tej platformi nezakonito priobčijo javnosti.

2. Člen 14(1) Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) je treba razlagati tako, da dejavnost upravljavca platforme za deljenje videov ali platforme za gostovanje in deljenje datotek spada na področje uporabe te določbe, če ta upravljavec nima dejavne vloge, zaradi katere bi lahko poznal ali nadzoroval vsebine, naložene na njegovo platformo.

Člen 14(1)(a) Direktive 2000/31 je treba razlagati tako, da mora tak upravljavec, da bi bil na podlagi te določbe izključen iz upravičenosti do oprostitve odgovornosti iz tega člena 14(1), vedeti za konkretna nezakonita dejanja svojih uporabnikov v zvezi z varovanimi vsebinami, ki so bile naložene na njegovo platformo.

3. Člen 8(3) Direktive 2001/29 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da lahko imetnik avtorske ali sorodne pravice izdajo sodne odredbe proti posredniku, katerega storitev je tretja oseba uporabila za kršitev pravice tega imetnika, ne da bi ta posrednik vedel za to kršitev v smislu člena 14(1)(a) Direktive 2000/31, v skladu z nacionalnim pravom zahteva le, če je bil pred začetkom sodnega postopka navedeni posrednik o tej kršitvi predhodno obveščen in ta ni nemudoma ukrepal, da bi odstranil zadevno vsebino ali blokiral dostop do nje in zagotovil, da se take kršitve ne ponovijo. Vendar se morajo nacionalna sodišča pri uporabi takega pogoja prepričati, da ta ne povzroči, da bi se dejansko prenehanje kršitve odložilo tako, da bi se s tem temu imetniku povzročila nesorazmerna škoda.

(¹) UL C 82, 4.3.2019.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. junija 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Satversmes tiesa – Latvija) – Postopek, ki ga je začela B**

(Zadeva C-439/19) (¹)

(Predhodno odločanje – Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov – Uredba (EU) 2016/679 – Členi 5, 6 in 10 – Nacionalna zakonodaja, ki določa javni dostop do osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi točkami, izrečenimi za cestnoprometne prekrške – Zakonitost – Pojem „osebni podatki v zvezi s kazenskimi obsodbami in kaznivimi dejanji“ – Razkritje za izboljšanje varnosti v cestnem prometu – Pravica dostopa javnosti do uradnih dokumentov – Svoboda obveščanja – Uskladitev s temeljnima pravicama do spoštovanja zasebnega življenja in varstva osebnih podatkov – Ponovna uporaba podatkov – Člen 267 PDEU – Casovni učinki predhodne odločbe – Možnost ustavnega sodišča države članice, da ohrani pravne učinke nacionalne zakonodaje, ki ni v skladu s pravom Unije – Načeli primarnosti prava Unije in pravne varnosti)

(2021/C 320/03)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Satversmes tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: B

ob udeležbi: Latvijas Republikas Saeima

Izrek

1. Člen 10 Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) je treba razlagati tako, da se uporablja za obdelavo osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi točkami, izrečenimi voznikom za cestnoprometne prekrške.
2. Določbe Uredbe (EU) 2016/679, zlasti člen 5(1), člen 6(1)(e) in člen 10 te uredbe, je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki javnemu organu, pristojnemu za register, v katerega se vpisujejo kazenske točke, izrečene voznikom za cestnoprometne prekrške, nalaga, da javnosti omogoči dostop do teh podatkov, ne da bi morala oseba, ki dostop zahteva, izkazati poseben interes za pridobitev navedenih podatkov.
3. Določbe Uredbe (EU) 2016/679, zlasti člen 5(1), člen 6(1)(e) in člen 10 te uredbe, je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki javnemu organu, pristojnemu za register, v katerega se vpisujejo kazenske točke, izrečene voznikom za cestnoprometne prekrške, dovoljuje, da te podatke posreduje gospodarskim subjektom za ponovno uporabo.
4. Načelo primarnosti prava Unije je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da ustavno sodišče države članice, ki odloča o pravnem sredstvu zoper nacionalno zakonodajo, ki se glede na odločbo Sodišča, izdano v postopku predhodnega odločanja, izkaže za nezdržljivo s pravom Unije, na podlagi načela pravne varnosti odloči, da se pravni učinki te zakonodaje ohranijo do dneva razglasitve sodbje, s katero to ustavno sodišče dokončno odloči o tem ustavnopravnem pravnem sredstvu.

⁽¹⁾ UL C 280, 19.8.2019.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 24. junija 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Social nº 14 de Madrid – Španija) – EV/Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A.

(Zadeva C-550/19) ⁽¹⁾

(„Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 1999/70/ES – Okvirni sporazum o delu za določen čas, sklenjen med ETUC, UNICE in CEEP – Določba 5 – Ukrepi za preprečevanje zlorab, ki izhajajo iz veriženja pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas – Zaporedne pogodbe o zaposlitvi za določen čas v gradbenem sektorju, imenovane ‚fijos de obra‘ – Pojem ‚objektivni razlogi‘, ki upravičujejo podaljšanje takih pogodb – Direktiva 2001/23/ES – Člen 1(1) – Prenos podjetja – Člen 3(1) – Ohranjanje pravic delavcev – Subrogacija pri pogodbah o zaposlitvi, do katere pride na podlagi določb kolektivne pogodbe – Kolektivna pogodba, ki omejuje pravice in obveznosti prenesenih delavcev na pravice in obveznosti, ki izhajajo iz zadnje pogodbe, sklenjene s podjetjem, ki izstopi“)

(2021/C 320/04)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Social nº 14 de Madrid

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: EV

Toženi stranki: Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A.

Izrek

1. Določbo 5, točka 1, Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, ki je priložen Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, je treba razlagati tako, da mora nacionalno sodišče v skladu z vsemi pravili nacionalnega prava, ki se uporabljajo, presoditi, ali omejitev – razen v posebnih okoliščinah – zaposlitve delavcev za določen čas na podlagi tako imenovanih pogodb „fijos de obra“ s strani istega podjetja na različnih mestih opravljanja dela v isti pokrajini na tri zaporedna leta in dodelitev odpravnine navedenim delavcem – pod pogojem, da nacionalno sodišče ugotovi, da sta bila ta ukrepa v zvezi z navedenimi delavci dejansko sprejeta – pomenita primerna ukrepa, da se preprečijo in po potrebi sankcionirajo zlorabe, ki izhajajo iz veriženja pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas, oziroma „ustrezna pravna ukrepa“ v smislu te določbe 5, točka 1. Vsekakor organi zadevne države članice take nacionalne zakonodaje ne smejo uporabljati tako, da bi se štel, da je podaljšanje zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas, imenovanih „fijos de obra“, upravičeno iz „objektivnih razlogov“ v smislu določbe 5, točka 1(a), tega okvirnega sporazuma zgolj zato, ker je vsaka od teh pogodb sklenjena na splošno za eno samo gradbišče, ne glede na njegovo trajanje, saj taka nacionalna zakonodaja v praksi ne preprečuje, da zadevni delodajalec s takim podaljšanjem zadovoljuje stalne in trajne potrebe po zaposlenih.
2. Člen 3(1), prvi pododstavek, Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero so ob prenosu osebja v okviru javnih naročil pravice in obveznosti prenesenega delavca, ki jih mora spoštovati podjetje, ki vstopa, omejene izključno na tiste, ki izhajajo iz zadnje pogodbe, ki jo je ta delavec sklenil s podjetjem, ki izstopa, pod pogojem, da uporaba te ureditve ne povzroči, da je navedeni delavec zgolj zaradi tega prenosa postavljen v slabši položaj, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

(¹) UL C 77, 9.3.2020.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 24. junija 2021 – Evropska komisija/Kraljevina Španija

(Zadeva C-559/19) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države – Člen 258 PDEU – Zavarovano naravno območje Doñana (Španija) – Direktiva 2000/60/ES – Okvir za vodno politiko Evropske unije – Člen 4(1)(b)(i), člen 5 in člen 11(1)(3)(a), (c) in (e) ter (4) – Poslabšanje stanja teles podzemne vode – Neobstoj dodatne opredelitve teles podzemne vode, za katera je bilo ugotovljeno tveganje poslabšanja – Ustrezni osnovni ukrepi in dopolnilni ukrepi – Direktiva 92/43/EGS – Člen 6(2) – Poslabšanje stanja naravnih habitatov in habitatov vrst)

(2021/C 320/05)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva C. Hermes, E. Manhaeve in E. Sanfrutos Cano, nato C. Hermes, E. Manhaeve in M. Jáuregui Gómez, agenti)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopniki: sprva L. Aguilera Ruiz, nato J. Rodríguez de la Rúa Puig in M.-J. Ruiz Sánchez, agenti)

Izrek

1. Kraljevina Španija ni izpolnila obveznosti, ki jih ima:

- na podlagi člena 5(1) Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2013/64/EU z dne 17. decembra 2013, v povezavi s točko 2.2 Priloge II k tej direktivi, ker pri oceni odvzema podzemne vode v regiji Doñana (Španija) v okviru dodatne opredelitive Plan Hidrológico del Guadalquivir 2015-2021 (hidrološki načrt vodnega območja Guadalquivirja 2015–2021), odobrenega z Real Decreto 1/2016 por el que se aprueba la revisión de los Planes Hidrológicos de las demarcaciones hidrográficas del Cantábrico Occidental, Guadalquivir, Ceuta, Melilla, Segura y Júcar, y de la parte española de las demarcaciones hidrográficas del Cantábrico Oriental, Miño-Sil, Duero, Tago, Guadiana y Ebro (kraljeva uredba 1/2016 o odobritvi spremembe hidroloških načrtov vodnih območij zahodne Kantabrije, Guadalquivirja, Ceute, Melille, Segure in Júcarja ter španskega dela vodnih območij vzhodne Kantabrije, Miño-Sila, Duera, Tajoja, Guadiane in Ebra) z dne 8. januarja 2016, ni upoštevala nezakonitega odvzema vode in odvzema vode za mestno oskrbo;
- na podlagi člena 11 Direktive 2000/60 v povezavi s členom 4(1)(c) te direktive, ker v programu ukrepov, določenih v okviru hidrološkega načrta vodnega območja Guadalquivirja 2015–2021, ni določila nobenega ukrepa za preprečitev slabšanja stanja zavarovanih habitatnih tipov na zavarovanem območju „Doñana“, ki ima oznako ZEPA/LIC ES0000024, zaradi odvzema podzemne vode za potrebe turističnega območja Matalascañas (Španija), in
- na podlagi člena 6(2) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, ker ni sprejela ustreznih ukrepov za preprečitev znatnega slabšanja stanja zavarovanih habitatnih tipov na zavarovanem območju „Doñana“ z oznako ZEPA/LIC ES0000024, zavarovanem območju „Doñana Norte y Oeste“ z oznako ZEPA/LIC ES6150009 in na zavarovanem območju „Dehesa del Estero y Montes de Moguer“ z oznako ZEC ES6150012, ki ga je od 19. julija 2006 povzročal odvzem podzemne vode z zavarovanega naravnega območja Doñana.

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. Evropska komisija in Kraljevina Španija nosita vsaka svoje stroške.

⁽¹⁾ JO C 348 du 14.10.2019

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. junija 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – FS/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zadeva C-719/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Državljanstvo Unije – Direktiva 2004/38/ES – Pravica državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic – Člen 15 – Prenehanje začasnega prebivanja državljana Unije na ozemlju države članice gostiteljice – Odločba o odstranitvi – Fizični odhod tega državljana Unije s tega ozemlja – Časovni učinki te odločbe o odstranitvi – Člen 6 – Možnost, da navedeni državljan Unije pridobi novo pravico do prebivanja ob njegovi vrnitvi na navedeno ozemlje)

(2021/C 320/06)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: FS

Tožena stranka: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Izrek

Člen 15(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC je treba razlagati tako, da odločba o odstranitvi državljan Unije z ozemlja države članice gostiteljice, ki je bila sprejeta na podlagi te določbe, ker ta državljan Unije nima več pravice do začasnega prebivanja na tem ozemlju na podlagi te direktive, ni v celoti izvršena zgolj zato, ker je navedeni državljan Unije navedeno ozemlje fizično zapustil v roku za prostovoljni odhod, določenem v navedeni odločbi. Državljan Unije, v zvezi s katerim je bila izdana takšna odločba o odstranitvi, mora za pridobitev nove pravice do prebivanja na tem ozemlju na podlagi člena 6(1) te direktive, ne le fizično zapustiti ozemlje države članice gostiteljice, ampak mora tudi resnično in dejansko prenehati prebivati na tem ozemlju, tako da ob njegovi vrnitvi na navedeno ozemlje ni mogoče šteti, da njegovo prebivanje v resnici pomeni nadaljevanje njegovega prejšnjega prebivanja na tem ozemlju. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali je tako, ob upoštevanju vseh konkretnih okoliščin posebnega položaja zadevnega državljan Unije. Če iz takega preverjanja izhaja, da državljan Unije ni resnično in dejansko prenehal začasno prebivati na ozemlju države članice gostiteljice, tej državi članici ni treba sprejeti nove odločbe o odstranitvi na podlagi istih dejstev, na podlagi katerih je bila že izdana odločba o odstranitvi tega državljan Unije, temveč se lahko opre na zadnjena navedeno odločbo, da bi ga prisilila, da zapusti njeno ozemlje.

(¹) UL C 19, 20.1.2020.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. junija 2021 – Bolivarska republika Venezuela/Svet Evropske unije

(Zadeva C-872/19 P) (¹)

(Pritožba – Skupna zunanja in varnostna politika (SZVP) – Omejevalni ukrepi glede na razmere v Venezueli – Ničnostna tožba, ki jo vloži tretja država – Dopustnost – Člen 263, četrti odstavek, PDEU – Procesno upravičenje – Pogoji, da se ukrep, ki je predmet tožbe, neposredno nanaša na tožečo stranko – Pojem „pravna oseba“ – Pravni interes – Predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov)

(2021/C 320/07)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Bolivarska republika Venezuela (zastopnika: L. Giuliano in F. Di Gianni, avvocati)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije (zastopnika: P. Mahnič in A. Antoniadis, agenta)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 20. septembra 2019, Venezuela/Svet (T-65/18, EU:T:2019:649), se razveljavi v delu, v katerem je bila z njo zavržena tožba Bolivarske republike Venezuele za razglasitev ničnosti členov 2, 3, 6 in 7 Uredbe Sveta (EU) 2017/2063 z dne 13. novembra 2017 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Venezueli.

2. Zadeva se vrne Splošnemu sodišču Evropske unije, da o njej vsebinsko odloči.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

(¹) UL C 45, 10.2.2020.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. junija 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Nemčija) – DB Netz AG/Bundesrepublik
Deutschland**

(Zadeva C-12/20) (¹)

(Predhodno odločanje – Železniški promet – Mednarodni koridorji za železniški tovorni promet – Uredba (EU) št. 913/2010 – Člen 13(1) – Vzpostavitev sistema „vse na enem mestu“ za vsak tovorni koridor – Člen 14 – Narava okvira za dodeljevanje infrastrukturnih zmogljivosti na tovornem koridorju, ki ga opredeli izvršni odbor – Člen 20 – Regulatorni organi – Direktiva 2012/34/EU – Člen 27 – Postopek za vlaganje prošenj za dodelitev infrastrukturnih zmogljivosti – Vloga upravljavcev infrastrukture – Člena 56 in 57 – Naloge regulatornega organa in sodelovanje med regulatornimi organi)

(2021/C 320/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: DB Netz AG

Tožena stranka: Bundesrepublik Deutschland

Izrek

1. Člen 13(1), člen 14(9) in člen 18(c) Uredbe (EU) št. 913/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2010 o evropskem železniškem omrežju za konkurenčen tovorni promet ter člen 27(1) in (2) Direktive 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja v povezavi s Prilogo IV, točka 3(a), k tej direktivi je treba razlagati tako, da je upravljavec infrastrukture, opredeljen v členu 3, točka 2, navedene direktive, v okviru programa nacionalnega omrežja pristojni organ za sprejetje pravil, ki se uporabljajo za postopek za vlaganje prošenj za dodelitev infrastrukturne zmogljivosti, vključno v zvezi z izključno uporabo določenega elektronskega orodja za oddajanje prošenj, v okviru sistema vse na enem mestu iz tega člena 13(1).
2. To, da nacionalni regulatorni organ preverja pravila v zvezi s postopkom za vlaganje prošenj za dodelitev infrastrukturne zmogljivosti v okviru sistema vse na enem mestu, ki so določena v programu omrežja, je urejeno z določbami člena 20 Uredbe št. 913/2010 in te določbe je treba razlagati tako, da regulatorni organ države članice ne more nasprotovati tem pravilom, ne da bi izpolnil obveznosti sodelovanja, ki izhajajo iz tega člena 20, in zlasti ne da bi se z zadevnimi regulatornimi organi drugih držav članic, na katere se nanaša tovorni koridor, posvetoval v prizadevanju – kolikor je mogoče – za enoten pristop.

3. Člen 14(1) Uredbe št. 913/2010 je treba razlagati tako, da okvir za dodeljevanje infrastrukturnih zmogljivosti na tovornem koridorju, ki ga opredeli izvršni odbor na podlagi te določbe, ni akt prava Unije.

⁽¹⁾ UL C 137, 27.4.2020.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 24. junija 2021 – WD/Evropska agencija za varnost hrane

(Zadeva C-167/20 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Pogodba za določen čas – Sklep o neizvedbi preračunov – Neobstoje ocenjevalnih poročil – Sklep o nepodaljšanju pogodbe)

(2021/C 320/09)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: WD (zastopnica: L. Levi, avocate)

Druga stranka v postopku: Evropska agencija za varnost hrane (zastopniki: D. Detken in F. Volpi, agenta, skupaj z D. Waelbroeckom, C. Dekemexhejem in A. Duronom, avocats)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. WD se naloži, naj nosi svoje stroške v povezavi s pritožbo in plača stroške, ki jih je priglasila Evropska agencija za varnost hrane (EFSA).

⁽¹⁾ UL C 271, 17.8.2020

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 18. maja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesverwaltungsgericht Steiermark – Avstrija) – Fluctus s.r.o., Flumentum s.r.o., KI/Landespolizeidirektion Steiermark

(Zadeva C-920/19) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Člen 56 PDEU – Svoboda opravljanja storitev – Omejitve – Igre na srečo – Dualni sistem organizacije trga – Monopol nad loterijami in igralnicami – Predhodno dovoljenje za uporabo igralnih aparatov – Oglaševalske prakse monopolista – Merila presoje – Ustavna sodna praksa, v kateri je bila ugotovljena združljivost nacionalne ureditve s pravom Unije)

(2021/C 320/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Stranke

Tožeče stranke: Fluctus s.r.o., Flumentum s.r.o., KI

Tožena stranka: Landespolizeidirektion Steiermark

ob udeležbi Finanzpolizei Team 96

Izrek

1. Člen 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotuje dualnemu sistemu organizacije trga iger na srečo zgolj zato, ker je namen oglaševalskih praks imetnika monopola nad loterijami in igralnicami spodbujanje k dejavni udeležbi v igri, na primer s tem, da se igro predstavlja kot nenevarno, se ji pripisuje pozitivno podobo zaradi uporabe prihodkov za dejavnosti v splošnem interesu ali pa se njena privlačnost povečuje z udarnimi oglaševalskimi slogani, s katerimi se na zapeljiv način obljublja možnost velikih dobitkov.
2. Načelo primarnosti prava Unije je treba razlagati tako, da sodišče države članice ne sme uporabiti določbe nacionalnega prava, ki je v nasprotju s členom 56 PDEU, tudi če je višje sodišče te iste države članice menilo, da je ta določba združljiva s pravom Unije.

⁽¹⁾ UL C 161, 11.5.2020.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 20. maja 2021 – (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal correctionnel de Bordeaux – Francija) – kazenski postopek zoper ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

(Zadeva C-88/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Člen 53(2) in člen 94 Poslovnika Sodišča – Temeljne pravice – Načelo ne bis in idem – Kumulacija upravnih in kazenskih sankcij za ista dejstva – Telemarketing – Zavajajoča poslovna praksa – Nezadostna utemeljitev predloga za sprejetje predhodne odločbe – Očitna nedopustnost)

(2021/C 320/11)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal correctionnel de Bordeaux

Stranke v kazenskem postopku v glavni stvari

ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

Izrek

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo tribunal correctionnel de Bordeaux (kazensko sodišče v Bordeauxu, Francija) z odločbo z dne 12. decembra 2019, je očitno nedopusten.

⁽¹⁾ UL C 161, 11.5.2020.

Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 18. maja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Högsta förvaltningsdomstolen – Švedska) – Skatteverket/Skellefteå Industrihus AB

(Zadeva C-248/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Obdavčenje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Odbitek vstopnega davka v fazi gradnje stavbe – Sistem izbirne obdavčitve – Opustitev prvotno načrtovane dejavnosti – Popravek odbitka vstopnega davka – Odgovor na vprašanje za predhodno odločanje, na katerega je mogoče jasno sklepati iz sodne prakse)

(2021/C 320/12)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranki

Tožeča stranka: Skatteverket

Tožena stranka: Skellefteå Industrihus AB

Izrek

Člene 137, 168, od 184 do 187, 189 in 192 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, v kateri je določena obveznost lastnika nepremičnine, ki mu je bila pri gradnji stavbe, ki bi jo moral oddati v najem, odobrena uporaba sistema izbirne obdavčitve in ki je odbil vstopni davek na dodano vrednost (DDV), ki je bil obračunan za nakupe v zvezi s tem gradbenim projektom, da takoj povrne celoten davek, po potrebi povečan za obresti, ker načrtovani projekt, na podlagi katerega bi nastala pravica do odbitka, ni pripeljal do nobene obdavčljive dejavnosti, ne nasprotujejo pa nacionalni ureditvi, v skladu s katero je v takem položaju določena obveznost popravka vstopnega DDV.

⁽¹⁾ UL C 279, 24.8.2020.

Sklep Sodišča (deveti senat) z dne 6. maja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Potenza – Italija) – OM/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Conservatorio di Musica „E.R. Duni“ di Matera

(Zadeva C-571/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Člen 53(2) Poslovnika Sodišča – Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki se nanaša na veljavnost določbe Pogodbe DEU – Očitna nepristojnost Sodišča – Prosto gibanje delavcev – Enako obravnavanje – Člen 45 PDEU – Različen status in plačilo univerzitetnih profesorjev in profesorjev, ki spadajo v nacionalni sistem visokošolskega umetniškega in glasbenega izobraževanja – Povsem notranji položaj – Očitna nedopustnost)

(2021/C 320/13)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale di Potenza

Stranke

Tožeča stranka: OM

Tožene stranke: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Conservatorio di Musica „E.R. Duni“ di Matera

Izrek

1. Sodišče Evropske unije je očitno nepristojno za odgovor na prvo in drugo vprašanje, ki ju je postavilo Tribunale di Potenza (sodišče v Potenzi, Italija).
2. Tretje vprašanje, ki ga je postavilo Tribunale di Potenza (sodišče v Potenzi), je očitno nedopustno.

⁽¹⁾ UL C 28, 25.1.2021.

Pritožba, ki jo je 25. marca 2021 vložila Turk Hava Yollari AO zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 27. januarja 2021 v zadevi T-382/19, Turk Hava Yollari/EUIPO – Sky (skylife)

(Zadeva C-185/21 P)

(2021/C 320/14)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Turk Hava Yollari AO (zastopnica: R. Almaraz Palmero, abogada)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in Sky Ltd

Sodišče (senat za dopustitev pritožb) je s sklepom z dne 29. junija 2021 odločilo, da se pritožba ne dopusti in da družba Turk Hava Yollari AO nosi svoje stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul București (Romunija) 31. marca 2021 – TU, SU/BRD Groupe Societé Générale SA, Next Capital Solutions Limited

(Zadeva C-200/21)

(2021/C 320/15)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunalul București

Stranke

Pritožnika: TU, SU

Nasprotni stranki: BRD Groupe Societé Générale SA, Next Capital Solutions Limited

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali direktiva 93/13⁽¹⁾ nasprotuje nacionalni ureditvi, kot izhaja iz člena 712 in naslednjih v poglavju VI Codice di procedura civile (zakonik o civilnem postopku) in določa 15-dnevni rok, v katerem se lahko dolžnik v ugovoru zoper izvršbo sklicuje na nepošten pogodbeni pogoji, ki je podlaga za izvršilni naslov, glede na to, da ni določen rok za izpodbijanje obstoja nepoštenih pogojev izvršilnega naslova, dolžnik pa ima v skladu s členom 638(2) zakonika o civilnem postopku pravico vložiti zahtevo za zadržanje izvršbe?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL 1993, L 95, str. 29).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia de Las Palmas de Gran Canaria (Španija) 6. aprila 2021 – Zulima/Servicios prescriptor y medios de pagos E.F.C. S.A.U.

(Zadeva C-215/21)

(2021/C 320/16)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de Primera Instancia de Las Palmas de Gran Canaria

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Zulima

Tožena stranka: Servicios prescriptor y medios de pagos E.F.C. S.A.U.

Vprašanje za predhodno odločanje

V pritožbah potrošnikov zoper nepoštene pogoje na podlagi Direktive 93/13/E[G]S⁽¹⁾ in v primeru zunajsodne izpolnitve člen 22 zakona o civilnem postopku določa, da morajo stroške postopka nositi potrošniki, ne da bi se upoštevala predhodna dejanja prodajalca ali ponudnika, ki ni upošteval predhodnih pozivov. Ali ta španska postopkovna ureditev pomeni znatno oviro, ki lahko potrošnike odvrne od izvrševanja pravice do učinkovitega sodnega nadzora nad morebitno nepoštenostjo pogodbenih klavzule, kar je v nasprotju z načelom učinkovitosti ter členoma 6(1) in 7(1) Direktive 93/13?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL 93, L 95, str. 29).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Ploiești (Romunija) 6. aprila 2021 – Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, YN/Consiliul Superior al Magistraturii

(Zadeva C-216/21)

(2021/C 320/17)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel Ploiești

Stranke

Pritožnika: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, YN

Nasprotna stranka: Consiliul Superior al Magistraturii

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba mehanizem za sodelovanje in preverjanje, vzpostavljen v skladu z Odločbo Komisije 2006/928/ES z dne 13. decembra 2006 ⁽¹⁾, šteti za akt, ki ga je sprejela institucija Evropske unije, v smislu člena 267 PDEU, tako da je lahko predmet razlage Sodišča Evropske unije? Ali vsebina, značaj in časovni okvir mehanizma za sodelovanje in preverjanje, vzpostavljenega v skladu z Odločbo Komisije 2006/928/ES z dne 13. decembra 2006, spadajo na področje uporabe Pogodbe o pristopu Republike Bolgarije in Romunije k Evropski uniji, ki jo je Romunija podpisala v Luxembourggu 25. aprila 2005? Ali so zahteve iz poročil, pripravljenih v okviru mehanizma za sodelovanje in preverjanje, za romunsko državo zavezujoče?
- 2) Ali je načelo neodvisnosti sodnikov, določeno v drugem pododstavku člena 19(1) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter v sodni praksi Sodišča Evropske unije glede na člen 2 PEU mogoče razlagati tako, da zajema tudi postopke v zvezi z napredovanjem že imenovanih sodnikov?
- 3) Ali je to načelo kršeno z vzpostavitvijo sistema napredovanja pri hierarhično višjem sodišču, ki temelji izključno na kratki presoji dejavnosti in ravnanja, ki jo opravi komisija, ki jo sestavljajo predsednik višjega sodišča in sodniki tega sodišča, ki poleg rednega ocenjevanja sodnikov ločeno izvajajo tudi ocenjevanje sodnikov za napredovanje ter sodni nadzor nad sodbami, ki so jih izrekli ti sodniki?
- 4) Ali je načelo neodvisnosti sodnikov, določeno v členu 19, [odstavek] 1, drugi [pododstavek], Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter v sodni praksi Sodišča Evropske unije glede na člen 2 PEU kršeno, ker romunska država ni spoštovala predvidljivosti in pravne varnosti prava Evropske unije s tem, da je sprejela mehanizem za sodelovanje in preverjanje in njegova poročila ter jih upoštevala več kot 10 let in nato brez predhodnega obvestila spremenila postopek napredovanja sodnikov brez vodstvenih funkcij v nasprotju s priporočili mehanizma za sodelovanje in preverjanje?

⁽¹⁾ Odločba Komisije o vzpostavitvi mehanizma za sodelovanje in preverjanje napredka Romunije pri izpolnjevanju posebej določenih meril na področjih reforme pravosodja in boja proti korupciji (UL 2006, L 354, str. 56).

Pritožba, ki jo je 1. aprila 2021 vložila Olimp Laboratories sp. z o.o. zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 27. januarja 2021 v zadevi T-817/19, Olimp Laboratories/EUIPO

(Zadeva C-219/21 P)

(2021/C 320/18)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Olimp Laboratories sp. z o.o. (zastopnik: M. Kondrat, adwokát)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

Sodišče (senat za dopustitev pritožb) je s sklepom z dne 24. junija 2021 odločilo, da se pritožba ne dopusti in da družba Olimp Laboratories sp. z o.o. nosi svoje stroške.

Pritožba, ki jo je Germann Avocats LLC vložila 9. aprila 2021 zoper sklep Splošnega sodišča (deseti senat) z dne 4. februarja 2021 v zadevi T-352/18, Germann Avocats LLC/Evropska komisija

(Zadeva C-233/21 P)

(2021/C 320/19)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Germann Avocats LLC (zastopnik: N. Scandamis, dikigoros)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- potrdi točke od 24 do 48 izpodbijane odločbe, in zavrne ugovor nedopustnosti Komisije;
- v preostalem v celoti razveljavi izpodbijano odločbo;
- v skladu s členom 263 PDEU razglasi ničnost odločbe Komisije, vsebovane v dopisu, ki je brez datuma, in je bil prejet 2. aprila 2018, s katero je bila zavrnjena skupna ponudba, ki jo je podala tožeča stranka za nadaljnjo študijo spremljanja praks sindikatov v zvezi z nediskriminacijo in raznolikostjo na delovnem mestu (javno naročilo JUST/2017/RDIS/FW/EQUA/0042; OJ/S S215 – 09/11/2017 – 2017/S 215-446067);
- Komisiji naloži plačilo odškodnine v višini 1 EUR;
- podredno, zadevo vrniti Splošnemu sodišču; in v vsakem primeru
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v podporo svoje pritožbe navaja naslednje razloge:

Prvič, očitno izkrivljanje dejstev in napačna uporaba prava v zvezi z zlorabo pooblastil, ter kršitev načel enakosti orožij in pravice do izjave.

Drugič, kršitev dolžnosti navedbe razlogov in očitna napaka pri presoji.

Tretjič, zloraba pooblastil zaradi kršitve načel enakega obravnavanja, pravne varnosti, dobrega upravljanja in dobre vere.

Četrtič, zloraba pooblastil zaradi kršitve načel preglednosti in varstva legitimnih pričakovanj glede konkurence.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemčija)
22. aprila 2021 – Facebook Inc. in drugi/Bundeskartellamt

(Zadeva C-252/21)

(2021/C 320/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnice: Facebook Inc., Facebook Ireland Ltd, Facebook Deutschland GmbH

Nasprotna stranka: Bundeskartellamt

Udeleženec: Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. (a) Ali je združljivo s členom 51 Uredbe (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ in naslednjimi, če nacionalni organ za varstvo konkurence, kot je Bundeskartellamt (zvezni urad za varstvo konkurence), ki ni nadzorni organ v smislu člena 51 GDPR in naslednjih in ki je v državi, kjer ima podjetje s sedežem zunaj Evropske unije „ustanovitev“, ki na področju oglaševanja, komunikacije in promocije podpira „glavno ustanovitev“ tega podjetja, ki ima sedež v drugi državi članici in ki je izključno odgovorna za obdelavo osebnih podatkov za celotno področje Evropske unije, v okviru nadzora kršitev pravil konkurenčnega prava ugotovi, da „glavna ustanovitev“ s pogodbenimi pogoji, ki se nanašajo na obdelavo podatkov, in njihovim izvajanjem krši GDPR ter izda odredbo za prenehanje te kršitve?
- (b) Če je odgovor pritrdilen: Ali je to združljivo s členom 4(3) PEU, če vodilni nadzorni organ v državi članici „glavne ustanovitve“ v smislu člena 56(1) GDPR hkrati vodi postopek preiskave njenih pogodbenih pogojev, ki se nanašajo na obdelavo podatkov?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

2. (a) Ali gre potem – v primeru, ko internetni uporabnik spletna mesta ali aplikacije, ki so povezane z merili iz člena 9(1) GDPR, kot so na primer aplikacije za zmenke, platforme za iskanje istospolnih partnerjev, spletna mesta političnih strank ali z zdravjem povezana spletna mesta, zgolj obišče ali vanje vnese tudi podatke, recimo pri registraciji ali naročilih, neko drugo podjetje, kot je Facebook Ireland, pa prek vmesnikov, vključenih v ta spletna mesta in aplikacije, kot je „Facebook Business Tools“, ali prek piškotkov oziroma podobnih tehnologij za shranjevanje, nameščenih na računalniku ali mobilni terminalni opremi internetnega uporabnika, zbira podatke o uporabnikovih obiskih spletnih mest in aplikacij ter o vanje vnesenih uporabnikovih podatkih, jih povezuje s podatki uporabnikovega računa pri Facebook.com in uporablja, – pri tem zbiranju in/ali povezovanju in/ali uporabi za obdelavo občutljivih podatkov v smislu navedene določbe?
- (b) Če je odgovor pritrdilen: Ali obisk teh spletnih mest in aplikacij in/ali vnos podatkov in/ali klik na polja, ki jih ponudnik, kot je Facebook Ireland, vključi v ta spletna mesta ali aplikacije („družbeni vtičniki“, kot je „Všeč mi je“, „Deli z drugimi“ oziroma „Facebook Login“ ali „Account Kit“) pomeni, da uporabnik podatke o obisku kot takem in/ali vnešene podatke sam objavi v smislu člena 9(2)(e) GDPR?

3. Ali lahko podjetje, kot je Facebook Ireland, ki upravlja digitalno družbeno omrežje, financirano z oglasi, in v svojih pogojih za uporabo storitev ponuja personalizacijo vsebin in oglaševanja, varnost omrežja, izboljševanje proizvodov ter dosledno in nemoteno uporabo vseh koncernovih proizvodov, v utemeljitev navede potrebnost za izvajanje pogodbe v smislu člena 6(1)(b) GDPR ali upoštevanje zakonitih interesov v smislu člena 6(1)(f) GDPR, če v te namene z uporabnikovim računom pri Facebook.com povezuje in uporablja podatke, zbrane iz drugih koncernovih storitev ter prek vmesnikov, vključenih v tretja spletna mesta in aplikacije, kot je „Facebook Business Tools“, ali prek piškotkov oziroma podobnih tehnologij za shranjevanje, nameščenih na računalniku ali mobilni terminalni opremi internetnega uporabnika?

4. Ali so lahko v takem primeru tudi

- mladoletnost uporabnika za personalizacijo vsebin in trženja, izboljševanje proizvoda, varnost omrežja in netrženjska komunikacija z uporabnikom,
- zagotavljanje meritev, analitičnih podatkov in drugih poslovnih storitev za oglaševalce, razvijalce in druge partnerje, da lahko ti ocenijo in izboljšajo svoje storitve,
- zagotavljanje trženjske komunikacije z uporabnikom, da lahko podjetje izboljša svoje proizvode in izvaja neposredno trženje,
- raziskave in inovacije za družbeno korist, da se izboljša stanje tehnike oziroma znanstveno razumevanje pomembnih družbenih tem ter pozitivno vpliva na družbo in svet,
- informiranje organov kazenskega pregona in izvršilnih organov ter odgovarjanje na poizvedbe, ki temeljijo na neki pravni podlagi, zaradi preprečevanja, odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, nezakonite uporabe, kršitev pogojev za uporabo storitev in pravilnikov ter drugih škodljivih načinov vedenja,

zakoniti interesi v smislu člena 6(1)(f) GDPR, če podjetje v navedene namene z uporabnikovim računom pri Facebook.com povezuje in uporablja podatke, zbrane iz drugih koncernovih storitev ter s tretjih spletnih mest in aplikacij, prek vanje vključenih vmesnikov, kot je „Facebook Business Tools“, ali prek piškotkov oziroma podobnih tehnologij za shranjevanje, nameščenih na računalniku ali mobilni terminalni opremi internetnega uporabnika?

5. Ali so lahko v takem primeru zbiranje podatkov iz drugih koncernovih storitev ter s tretjih spletnih mest in aplikacij, prek vanje vključenih vmesnikov, kot je „Facebook Business Tools“, ali prek piškotkov oziroma podobnih tehnologij za shranjevanje, nameščenih na računalniku ali mobilni terminalni opremi internetnega uporabnika, povezovanje z uporabnikovim računom pri Facebook.com in uporaba oziroma uporaba že drugje zakonito zbranih in povezanih podatkov v posamičnem primeru utemeljeni tudi na podlagi člena 6(1)(c), (d) in (e) GDPR, na primer, da bi se lahko odgovorilo na poizvedbo po določenih podatkih, ki temelji na neki pravni podlagi (točka (c)), preprečilo škodljivo vedenje in okrepilo varnost (točka (d)), opravljalo raziskave v družbeno koristne namene ter spodbujalo zaščito, integriteto in varnost (točka (e))?

6. Ali je v razmerju do podjetja, ki ima prevladujoč položaj na trgu, kot je Facebook Ireland, mogoče dati učinkovito – zlasti prostovoljno, kot določa člen 4(11) GDPR – privolitev v smislu člena 6(1)(a) in člena 9(2)(a) GDPR?

Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

7. (a) Ali lahko nacionalni organ za varstvo konkurence države članice, kot je Bundeskartellamt (zvezni urad za varstvo konkurence), ki ni nadzorni organ v smislu člena 51 GDPR in naslednjih in ki preiskuje kršitev nekega podjetja s prevladujočim položajem na trgu zoper prepoved zlorabe na področju konkurenčnega prava – pri kateri ne gre za vprašanje, ali se s pogoji tega podjetja, ki se nanašajo na obdelavo podatkov, in z izvajanjem teh pogojev krši GDPR – na primer v okviru presoje uravnoteženosti interesov sprejme ugotovitve v zvezi s tem, ali so pogoji tega podjetja, ki se nanašajo na obdelavo podatkov, in njihovo izvajanje skladni z GDPR?

- (b) Če je odgovor pritrdilen: Ali ob upoštevanju člena 4(3) PEU to velja tudi takrat, ko pristojni vodilni nadzorni organ iz člena 56(1) GDPR istočasno vodi postopek preiskave v zvezi s pogoji tega podjetja, ki se nanašajo na obdelavo podatkov?

Če je odgovor na sedmo vprašanje pritrdilen, je potreben odgovor na tretje, četrto in peto vprašanje v zvezi s podatki, ki izhajajo iz uporabe koncernove storitve Instagram.

- (¹) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Avstrija)
28. aprila 2021 – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republika Avstrija in Bundesbeschaffung GmbH**

(Zadeva C-274/21)

(2021/C 320/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Predlagateljica: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Nasprotni stranki: Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je postopek za izdajo začasne odredbe, določen v členu 2(1)(a) Direktive 89/665/EGS (¹), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU (²), ki je v Avstriji na nacionalni ravni predviden tudi pred Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče), pri čemer se v tem postopku lahko na primer uveljavlja tudi začasna prepoved sklenitve okvirnih sporazumov ali sklenitve pogodb o dobavi blaga, spor o civilnih in gospodarskih zadevah v skladu s členom 1(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 (³) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (v nadaljevanju: Uredba št. 1215/2012)? Ali je tak postopek za izdajo začasne odredbe v skladu z zgornjim vprašanjem vsaj civilna zadeva v skladu s členom 81(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU)? Ali je postopek za izdajo začasne odredbe v skladu s členom 2(1)(a) Direktive 89/665/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU, postopek za izdajo začasnih ukrepov v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah?
2. Ali je treba načelo enakovrednosti ob upoštevanju drugih določb prava Unije razlagati tako, da posamezniku podeljuje subjektivne pravice v razmerju do države in nasprotuje uporabi avstrijskih nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora sodišče pred obravnavo predloga za izdajo začasne odredbe, kot je določeno v členu 2(1)(a) Direktive 89/665/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU, ugotoviti vrsto postopka oddaje javnega naročila in (ocenjeno) vrednost naročila ter vse izpodbijane odločitve, ki jih je mogoče izpodbijati ločeno, iz konkretnega postopka oddaje javnega naročila, ki se izpodbijajo, oziroma po potrebi tudi sklope konkretnega postopka oddaje

javnega naročila, da nato predsednik pristojnega senata sodišča po potrebi izda zahtevo za dopolnitev zaradi naknadnega doplačila taks in v primerih neplačila taks pred ali najpozneje ob zavrženju predloga za izdajo začasne odredbe zaradi neplačanih taks predlagateljici naloži takse prek sodnega senata, pristojnega za zahtevek za revizijo, sicer izgubi pravico, da od predlagateljice zahteva plačilo taks, če v (drugih) civilnih zadevah v Avstriji, kot na primer pri odškodninskih tožbah ali tožbah za opustitev zaradi kršitve konkurence, neplačilo taks sicer ne preprečuje obravnave predloga za izdajo začasne odredbe, vloženega v povezavi s tožbo, ne glede na vprašanje taks za pravno varstvo, ki se dolgujejo v kakršnem koli obsegu, niti se zaradi neplačila pavšalnih taks načeloma ne prepreči obravnava predlogov za izdajo začasne odredbe, vloženih pri civilnih sodiščih ločeno od tožbe; in še za primerjavo: v Avstriji neplačilo taks za pritožbo v primeru pritožb zoper upravne odločbe ali pa taks za pritožbo oziroma revizijo za pravna sredstva zoper odločitve upravnih sodišč pred Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče) ali Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) ne pripelje do zavrženja pravnega sredstva zaradi neplačila taks in ne pripelje na primer niti do tega, da se pri teh pritožbenih oziroma revizijskih postopkih predlogi za priznanje odločilnega učinka lahko le zavrnejo?

- 2.1. Ali je treba načelo enakovrednosti ob upoštevanju drugih določb prava Unije razlagati tako, da nasprotuje uporabi avstrijskih nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora predsednik senata kot sodnik posameznik pred obravnavo predloga za izdajo začasne odredbe, kot je določeno v členu 2(1)(a) Direktive 89/665/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU, zaradi nezadostnega plačila pavšalnih taks izdati zahtevo za doplačilo taks in mora ta sodnik posameznik zaradi neplačila taks zavreči predlog za izdajo začasne odredbe, če sicer pri civilnih tožbah v Avstriji za predlog za izdajo začasne odredbe, vložen skupaj s tožbo, v skladu z zakonom o sodnih taksah poleg tožbe na prvi stopnji načeloma ni treba plačati nobenih dodatnih sodnih pavšalnih taks niti ni treba za predloge za priznanje odločilnega učinka, ki se vložijo skupaj s pritožbo zoper odločbo pri upravnem sodišču, revizijo pri Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) ali pritožbo pri Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče) ter imajo funkcionalno gledano enak oziroma podoben cilj pravnega varstva kot predlog za izdajo začasne odredbe, plačati posebne takse za te akcesorne predloge za priznanje odločilnega učinka?
3. Ali je treba zahtevo iz člena 2(1)(a) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 246), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/24/EU ⁽⁴⁾ da se kar najbolj zgodaj in z začasnimi postopki sprejmejočasni ukrepi, s katerimi naj bi se odpravile domnevne kršitve ali preprečilo nadaljnje škodovanje zadevnim interesom, ob upoštevanju drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da ta zahteva po ukrepanju brez nepotrebnega odlašanja podeljuje subjektivno pravico, da se brez nepotrebnega odlašanja odloči o predlogu za izdajo začasne odredbe in nasprotuje uporabi avstrijskih nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora sodišče tudi pri nepregledno izvedenem postopku oddaje javnega naročila pred obravnavo predloga za izdajo začasne odredbe, s katero naj bi se preprečile nadaljnje nabave naročnika, tudi če to ni pomembno za odločitve v tem smislu, ugotoviti vrsto postopka oddaje javnega naročila in (ocenjeno) vrednost naročila ter vse ločeno izpodbojne odločitve iz določenega postopka oddaje javnega naročila, ki se izpodbijajo oziroma ki jih je treba izpodbijati, oziroma po potrebi tudi sklope konkretnega postopka oddaje javnega naročila, da nato predsednik pristojnega senata sodišča po potrebi izda zahtevo za dopolnitev zaradi naknadnega doplačila taks in v primerih neplačila taks pred ali najpozneje ob zavrženju predloga za izdajo začasne odredbe zaradi neplačanih taks predlagateljici naloži takse prek sodnega senata, pristojnega za odločitev o zahtevku za revizijo, sicer izgubi pravico, da od predlagateljice zahteva plačilo taks?
4. Ali je treba pravico do poštenega sojenja pred sodiščem v skladu s členom 47 Listine ⁽⁵⁾ (= Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (2012/C 326/02), 26. 10. 2012, Uradni list Evropske unije 326/391) ob upoštevanju drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da posameznikom podeljuje subjektivne pravice in nasprotuje uporabi avstrijskih nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora sodišče tudi, če to ni pomembno za odločitev, pri nepregledno izvedenem postopku oddaje javnega naročila pred obravnavo predloga za izdajo začasne odredbe, s katero naj bi se preprečile nadaljnje nabave naročnika, ugotoviti vrsto postopka oddaje javnega naročila in (ocenjeno) vrednost naročila ter vse ločeno izpodbojne odločitve iz določenega postopka oddaje javnega naročila, ki se izpodbijajo, oziroma po potrebi tudi sklope konkretnega postopka oddaje javnega naročila, da nato predsednik pristojnega senata sodišča po potrebi izda zahtevo za dopolnitev zaradi naknadnega doplačila taks in v primerih neplačila taks pred ali najpozneje ob zavrženju predloga za izdajo začasne odredbe zaradi neplačanih taks predlagateljici naloži takse prek sodnega senata, pristojnega za odločitev o zahtevku za revizijo, sicer izgubi pravico, da od predlagateljice zahteva plačilo taks?

5. Ali je treba načelo enakovrednosti ob upoštevanju drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da posameznikom podeljuje subjektivne pravice v razmerju do države članice in nasprotuje uporabi avstrijskih nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora (zgolj) sodni senat upravnega sodišča kot sodni organ v primeru neplačila pavšalnih taks za predlog za izdajo začasne odredbe v smislu Direktive 89/665/EGS, kakor je bila spremenjena, naložiti pavšalne takse (s posledičnimi zmanjšanimi možnostmi pravnega varstva za zavezanca za plačilo takse), če se sicer takse za tožbe, začasne odredbe in pravna sredstva v civilnem postopku v primeru neplačila naložijo s sklepom v skladu z Gerichtlichem Einbringungsgesetz (zakon o izterjavi sodnih stroškov), takse za pravna sredstva v upravnem pravu za pritožbe pri upravnem sodišču oziroma Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče) oziroma takse za revizijo pri Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) pa se v primeru njihovega neplačila na splošno naložijo s sklepom davčne uprave, zoper katerega (sklep o naložitvi taks) je vedno mogoče vložiti pravno sredstvo pri upravnem sodišču in nato še revizijo pri Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) ali pritožbo pri Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče)?
6. Ali je treba člen 1(1) Direktive 89/665/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU, ob upoštevanju drugih določb prava Unije razlagati tako, da je sklenitev okvirnega sporazuma z enim samim gospodarskim subjektom v smislu člena 33(3) Direktive 2014/24/EU sklenitev pogodbe v smislu člena 2a(2) Direktive 89/665/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU?
 - 6.1. Ali je treba besedilo v členu 33(3) Direktive 2014/24/EU „naročila na podlagi navedenega sporazuma“ razlagati tako, da gre za naročilo na podlagi okvirnega sporazuma, če naročnik odda posamezno naročilo izključno na podlagi sklenjenega okvirnega sporazuma? Ali pa je treba zgoraj navedeno besedilo „naročila na podlagi navedenega sporazuma“ razlagati tako, da če je celotna vrednost okvirnega sporazuma že izčrpana v smislu sodbe Sodišča v zadevi C-216/17 ⁽⁶⁾, točka 64, ne gre več za naročilo, ki temelji na prvotno sklenjenem okvirnem sporazumu?
7. Ali je treba pravico do poštenega sojenja pred sodiščem v skladu s členom 47 Listine (= Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (2012/C 326/02), 26. 10. 2012, Uradni list Evropske unije 326/391) ob upoštevanju drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da nasprotuje uporabi predpisa, v skladu s katerim mora naročnik, ki je bil imenovan v sporu o javnih naročilih, v postopku za izdajo začasne odredbe predložiti vse potrebne informacije in dokumentacijo (sicer obstaja možnost zamudne sodbe v njegovo škodo), če so odgovorne osebe ali zaposleni tega naročnika, ki morajo te informacije predložiti v imenu naročnika, s tem izpostavljeni tveganju, da bi se morda celo kazensko samoobtožili, če bi predložili informacije ali dokumentacijo?
8. Ali je treba zahtevo iz člena 1(1) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 246), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/24/EU, *da se morajo revizijski postopki izvajati predvsem učinkovito*, z dodatnim upoštevanjem pravice do učinkovitega pravnega sredstva v skladu s členom 47 Listine in ob upoštevanju drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da ti predpisi podeljujejo subjektivne pravice in nasprotujejo uporabi nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora predlagateljica oddaje začasne odredbe, ki išče pravno varstvo, v svojem predlogu za izdajo začasne odredbe opredeliti konkreten postopek oddaje javnega naročila in konkretno odločitev naročnika, tudi če ta predlagateljica pri postopku oddaje javnega naročila brez predhodne objave praviloma ne bo vedela, koliko nepreglednih postopkov oddaje javnega naročila je naročnik izvedel in koliko odločitev o oddaji naročila je bilo v nepreglednem postopku oddaje javnega naročila že sprejetih?
9. Ali je treba zahtevo po poštenem sojenju pred sodiščem v skladu s členom 47 Listine ob upoštevanju drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da ta določba podeljuje subjektivne pravice in nasprotuje uporabi nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora predlagateljica zahtevka za revizijo, ki išče pravno varstvo, v svojem predlogu za izdajo začasne [odredbe] opredeliti konkreten postopek oddaje javnega naročila in konkretno odločitev naročnika, ki jo je mogoče ločeno izpodbijati in se tudi izpodbija, tudi če ta predlagateljica v okviru zanj nepreglednega postopka oddaje javnega naročila brez predhodne objave na splošno ne more vedeti, koliko nepreglednih postopkov oddaje javnega naročila je naročnik izvedel in koliko odločitev o oddaji naročila v nepreglednem postopku oddaje javnega naročila je že sprejel?

10. Ali je treba zahtevo po poštenem sojenju pred sodiščem v skladu s členom 47 Listine ob upoštevanju drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da ta določba podeljuje subjektivne pravice in nasprotuje uporabi nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora predlagateljica izdaje začasne odredbe, ki išče pravno varstvo, plačati pavšalne takse, katerih višina ji ni vnaprej znana, ker predlagateljica v okviru zanje nepreglednega postopka oddaje javnega naročila brez predhodne objave na splošno ne more vedeti, ali je naročnik izvedel nepregledne postopke oddaje javnega naročila in koliko jih je izvedel ter kakšna je bila ocenjena vrednost naročila ter koliko odločitev o oddaji naročila, ki jih je mogoče ločeno izpodbijati, je že sprejel v nepreglednem postopku oddaje javnega naročila?

- (¹) Direktiva Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL 1989, L 395, str. 33).
- (²) Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL 2014, L 94, str. 1).
- (³) Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1).
- (⁴) Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL 2014, L 94, str. 65).
- (⁵) Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2012, C 326, str. 391).
- (⁶) Sodba z dne 19. decembra 2018, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust et Coopservice, ECLI:EU:C:2018:1034.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Avstrija)
28. aprila 2021 – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republika Avstrija in Bundesbeschaffung GmbH

(Zadeva C-275/21)

(2021/C 320/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Predlagateljica: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Nasprotni stranki: Republika Avstrija, Bundesbeschaffung GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je revizijski postopek pred Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče), ki se izvaja v okviru prenosa Direktive 89/665/EGS (¹), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU (²), spor o civilnih in gospodarskih zadevah v skladu s členom 1(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 (³) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (v nadaljevanju: Uredba št. 1215/2012)? Ali je tak revizijski postopek v skladu z zgornjim vprašanjem vsaj civilna zadeva v skladu s členom 81(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (= PDEU)?
2. Ali je treba načelo enakovrednosti ob upoštevanju drugih določb prava Unije razlagati tako, da posamezniku podeljuje subjektivne pravice v razmerju do države in nasprotuje uporabi avstrijskih nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora sodišče pred obravnavo zahtevka za revizijo, ki se mora vedno nanašati na razglasitev ničnosti odločitve javnega naročnika, ki jo je mogoče izpodbijati ločeno, ugotoviti vrsto postopka oddaje javnega naročila in (ocenjeno) vrednost naročila ter vse izpodbijane odločitve, ki jih je mogoče izpodbijati ločeno, iz konkretnega postopka oddaje javnega naročila, ki se izpodbijajo, oziroma po potrebi tudi sklope konkretnega postopka oddaje javnega naročila, da nato predsednik pristojnega senata sodišča po potrebi izda zahtevo za dopolnitev zaradi naknadnega doplačila taks in v primerih neplačila taks pred ali najpozneje ob zavržbi zahtevka za revizijo zaradi neplačanih taks predlagateljici

naloži takse prek sodnega senata, pristojnega za zahtevek za revizijo, sicer izgubi pravico, da od predlagateljice zahteva plačilo taks, če v civilnih zadevah v Avstriji, kot na primer pri odškodninskih tožbah ali tožbah za opustitev zaradi kršitve konkurence, neplačilo taks sicer ne preprečuje obravnave tožbe ne glede na vprašanje taks za pravno varstvo, ki se dolgujejo v kakršnem koli obsegu, in še za primerjavo: v Avstriji neplačilo taks za pritožbo v primeru pritožb zoper upravne odločbe ali pa taks za pritožbo oziroma revizijo za pravna sredstva zoper odločitve upravnih sodišč pred Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče) ali Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) ne pripelje do zavržbe pravnega sredstva zaradi neplačila taks?

- 2.1. Ali je treba načelo enakovrednosti ob upoštevanju drugih določb prava Unije razlagati tako, da nasprotuje uporabi avstrijskih nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora predsednik senata kot sodnik posameznik pred obravnavo predloga za izdajo začasne odredbe, kot je določeno v členu 2(1)(a) Direktive 89/665/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU, zaradi nezadostnega plačila pavšalnih taks izdati zahtevo za doplačilo taks in mora ta sodnik posameznik zaradi neplačila taks zavreči predlog za izdajo začasne odredbe, če sicer pri civilnih tožbah v Avstriji za predlog za izdajo začasne odredbe, vložen skupaj s tožbo, v skladu z zakonom o sodnih taksah poleg tožbe na prvi stopnji načeloma ni treba plačati nobenih dodatnih sodnih pavšalnih taks niti ni treba za predloge za priznanje odločilnega učinka, ki se vložijo skupaj s pritožbo zoper odločbo pri upravnem sodišču, revizijo pri Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) ali pritožbo pri Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče) ter imajo funkcionalno gledano enak oziroma podoben cilj pravnega varstva kot predlog za izdajo začasne odredbe, plačati posebne takse za te akcesorne predloge za priznanje odločilnega učinka?
3. Ali je treba zahtevo iz člena 1(1) Direktive Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (89/665/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 246), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU, *da je treba postopke revizije javnih naročil zlasti čim hitreje izvesti*, ob upoštevanju drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da ta zahteva po hitrosti podeljuje subjektivno pravico do hitrega revizijskega postopka in nasprotuje uporabi avstrijskih nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora sodišče tudi pri nepregledno izvedenem postopku oddaje javnega naročila pred obravnavo zahtevka za revizijo, ki se mora nanašati na razglasitev ničnosti posamezne odločitve javnega naročnika, ki jo je mogoče izpodbijati ločeno, vsekakor ugotoviti vrsto postopka oddaje javnega naročila in (ocenjeno) vrednost naročila ter vse ločeno izpodbijne odločitve iz določenega postopka oddaje javnega naročila, ki se izpodbijajo, oziroma po potrebi tudi sklope konkretnega postopka oddaje javnega naročila, da nato predsednik senata sodišča po potrebi izda zahtevo za dopolnitev zaradi naknadnega doplačila taks in v primerih neplačila taks pred ali najpozneje ob zavržbi zahtevka za revizijo zaradi neplačanih taks naloži takse prek sodnega senata, pristojnega za odločitev o zahtevku za revizijo, sicer izgubi pravico, da od predlagateljice zahteva plačilo taks?
4. Ali je treba pravico do poštenega sojenja pred sodiščem v skladu s členom 47 Listine ⁽⁴⁾ (= Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (2012/C 326/02), 26. 10. 2012, Uradni list Evropske unije 326/391) ob upoštevanju načela preglednosti v skladu s členom 18(1) Direktive 2014/24/EU ⁽⁵⁾ in drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da nasprotuje uporabi avstrijskih nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora sodišče vsekakor tudi pri nepregledno izvedenem postopku oddaje javnega naročila pred obravnavo zahtevka za revizijo, ki se mora nanašati na razglasitev ničnosti posamezne odločitve javnega naročnika, ki jo je mogoče izpodbijati ločeno, ugotoviti vrsto postopka oddaje javnega naročila in (ocenjeno) vrednost naročila ter vse ločeno izpodbijne odločitve iz določenega postopka oddaje javnega naročila, ki se izpodbijajo, oziroma po potrebi tudi sklope konkretnega postopka oddaje javnega naročila, da nato predsednik senata sodišča po potrebi izda zahtevo za dopolnitev zaradi naknadnega doplačila taks in v primerih neplačila taks pred ali najpozneje ob zavržbi zahtevka za revizijo zaradi neplačanih taks naloži takse prek sodnega senata, pristojnega za zahtevek za revizijo, sicer izgubi pravico, da od predlagateljice zahteva plačilo taks?
5. Ali je treba načelo enakovrednosti ob upoštevanju drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da posameznikom podeljuje subjektivne pravice v razmerju do države članice in nasprotuje uporabi avstrijskih nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora (zgolj) sodni senat upravnega sodišča kot sodni organ v primeru neplačila pavšalnih taks za vložitev pravnega sredstva pri sodišču za revizijo odločitev javnega naročnika v smislu Direktive 89/665/EGS, kakor je

bila spremenjena (oziroma po potrebi tudi pravnega sredstva pri sodišču za ugotovitev nezakonitosti v povezavi z oddajo javnega naročila z namenom dodelitve odškodnine), naložiti neplačane, a dolgovane pavšalne takse (s posledičnimi zmanjšanimi možnostmi pravnega varstva za zavezanca za plačilo takse), če se sicer takse za tožbe in pravna sredstva v civilnem postopku v primeru neplačila naložijo s sklepom upravnega organa v skladu z Gerichtlichem Einbringungsgesetz (zakon o izterjavi sodnih stroškov), takse za pravna sredstva v upravnem pravu za pritožbe pri upravnem sodišču oziroma Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče) oziroma takse za revizijo pri Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) pa se v primeru njihovega neplačila na splošno naložijo s sklepom upravnega organa, zoper katerega (sklep o naložitvi taks) je praviloma vedno mogoče vložiti pravno sredstvo pri upravnem sodišču in nato še revizijo pri Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) ali pritožbo pri Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče)?

6. Ali je treba člen 1(1) Direktive 89/665/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU, ob upoštevanju drugih določb prava Unije razlagati tako, da je sklenitev okvirnega sporazuma z enim samim gospodarskim subjektom v smislu člena 33(3) Direktive 2014/24/EU sklenitev pogodbe v smislu člena 2a(2) Direktive 89/665/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU, in torej odločitev javnega naročnika, s katerim edinim gospodarskim subjektom se naj sklene ta okvirni sporazum v skladu s členom 33(3) Direktive 2014/24/EU, odločitev o oddaji naročila v skladu s členom 2a(1) Direktive 89/665/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU?
- 6.1. Ali je treba besedilo v členu 33(3) Direktive 2014/24/EU „naročila na podlagi navedenega sporazuma“ razlagati tako, da gre za naročilo na podlagi okvirnega sporazuma, če naročnik odda posamezno naročilo izključno na podlagi sklenjenega okvirnega sporazuma? Ali pa je treba zgoraj navedeno besedilo „naročila na podlagi navedenega sporazuma“ razlagati tako, da če je celotna vrednost okvirnega sporazuma že izčrpana v smislu sodbe Sodišča v zadevi C-216/17 ⁽⁶⁾, točka 64, ne gre več za naročilo, ki temelji na prvotno sklenjenem okvirnem sporazumu?
- 6.2. V primeru pritrdilnega odgovora na vprašanje 6.1.:

Ali je treba člena 4 in 5 Direktive 2014/24/EU ob upoštevanju ostalih predpisov prava Unije razlagati tako, da je ocenjena vrednost javnega naročila posamičnega naročila, ki temelji na okvirnem sporazumu, vedno ocenjena vrednost naročila v skladu s členom 5(5) Direktive 2014/24/EU? Ali pa je ocenjena vrednost javnega naročila v skladu s členom 4 te direktive pri posameznem naročilu, ki temelji na okvirnem sporazumu, tista ocenjena vrednost, ki se dobi na podlagi člena 5 te direktive za določitev ocenjene vrednosti naročila za posamezno javno naročilo blaga, ki temelji na okvirnem sporazumu?

7. Ali je treba pravico do poštenega sojenja pred sodiščem v skladu s členom 47 Listine (= Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (2012/C 326/02), 26. 10. 2012, Uradni list Evropske unije 326/391) ob upoštevanju drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da nasprotuje uporabi predpisa, v skladu s katerim mora naročnik, ki je bil imenovan v sporu o javnih naročilih, predložiti vse potrebne informacije in dokumentacijo (sicer obstaja možnost zamudne sodbe v njegovo škodo), če so odgovorne osebe ali zaposleni tega naročnika, ki morajo te informacije predložiti v imenu naročnika, s tem izpostavljeni tveganju, da bi se morda kazensko samoobtožili, če bi predložili informacije ali dokumentacijo?
8. Ali je treba zahtevo iz člena 1(1) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 246), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/24/EU, da se morajo revizijski postopki izvajati predvsem učinkovito, ob dodatnem upoštevanju pravice do učinkovitega pravnega sredstva v skladu s členom 47 Listine in ob upoštevanju drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da ti predpisi podeljujejo subjektivne pravice in nasprotujejo uporabi nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora predlagateljica zahtevka za revizijo, ki išče pravno varstvo, v svojem zahtevku za revizijo opredeliti konkreten postopek oddaje javnega naročila in konkretno odločitev naročnika, ki jo je mogoče ločeno izpodbijati, tudi če ta predlagateljica v okviru postopka oddaje javnega naročila brez predhodne objave na splošno ne bo vedela, ali je naročnik izvedel za predlagateljico nepregledne postopke neposredne oddaje naročila v skladu z nacionalnim pravom ali za predlagateljico nepregledne postopke brez predhodne objave oziroma ali je izvedel enega ali več nepreglednih postopkov oddaje javnega naročila z eno ali več odločitvami, ki jih je mogoče izpodbijati?

9. Ali je treba zahtevo po poštenem sojenju pred sodiščem v skladu s členom 47 Listine ob upoštevanju drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da ta določba podeljuje subjektivne pravice in nasprotuje uporabi nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora predlagateljica zahtevka za revizijo, ki išče pravno varstvo, v svojem zahtevku za revizijo opredeliti konkreten postopek oddaje javnega naročila in konkretno odločitev naročnika, ki jo je mogoče ločeno izpodbijati, tudi če ta predlagateljica v okviru postopka oddaje javnega naročila brez predhodne objave na splošno ne more vedeti, ali je naročnik izvedel za predlagateljico nepregledne postopke neposredne oddaje naročila v skladu z nacionalnim pravom ali za predlagateljico nepregledne postopke brez predhodne objave oziroma ali je izvedel enega ali več postopkov oddaje javnega naročila z eno ali več odločitvami, ki jih je mogoče izpodbijati ločeno?
10. Ali je treba zahtevo po poštenem sojenju pred sodiščem v skladu s členom 47 Listine ob upoštevanju drugih predpisov prava Unije razlagati tako, da ta določba podeljuje subjektivne pravice in nasprotuje uporabi nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi mora predlagateljica zahtevka za revizijo, ki išče pravno varstvo, plačati pavšalne takse, katerih višina ji ob vložitvi zahtevka ni znana, ker predlagateljica v okviru zanjo nepreglednega postopka oddaje javnega naročila brez predhodne objave na splošno ne more vedeti, ali je naročnik izvedel postopke neposredne oddaje naročil v skladu z nacionalnim pravom ali nepregledne postopke s pogajanjem brez predhodne objave in kako visoka je ocenjena vrednost naročila pri morebiti izvedenem postopku s pogajanjem brez predhodne objave oziroma koliko odločitev, ki jih je mogoče izpodbijati ločeno, je bilo že izdanih?

- (¹) Direktiva Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL 1989, L 395, str. 33).
- (²) Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL 2014, L 94, str. 1).
- (³) Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1).
- (⁴) Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2012, C 326, str. 391).
- (⁵) Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL 2014, L 94, str. 65).
- (⁶) Sodba z dne 19. decembra 2018, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust et Coopservice, ECLI:EU:C:2018:1034.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 5. maja 2021 – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM)/Canal+ Luxembourg Sàrl

(Zadeva C-290/21)

(2021/C 320/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM)

Tožena stranka: Canal+ Luxembourg Sàrl

Druge stranke: Tele 5 TM-TV GmbH, Österreichische Rundfunksender GmbH & Co. KG, Seven.One Entertainment Group GmbH, ProsiebenSat 1 PULS 4 GmbH

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(2)(b) Direktive Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo ⁽¹⁾ razlagati tako, da ne le RTV organizacija, ampak tudi ponudnik satelitskega paketa, ki sodeluje pri nedeljivem in enotnem dejanju oddajanja, opravlja dejanje izkoriščanja – za katero je eventualno potrebno soglasje – zgolj v državi, v kateri se signali kot nosilci programa pod nadzorom in odgovornostjo RTV organizacije pošljejo v neprekinjeno komunikacijsko verigo, ki vodi k satelitu in nazaj na zemljo, kar pomeni, da zaradi sodelovanja ponudnika satelitskega paketa pri dejanju oddajanja ne more priti do kršitve avtorskih pravic v državi sprejemnici?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

Ali je treba pojem „priobčitev javnosti“ iz člena 1(2)(a) in (c) Direktive Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo in člena 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi ⁽²⁾ razlagati tako, da ponudnik satelitskega paketa, ki kot dodatni akter sodeluje pri priobčitvi javnosti po satelitu, ki v paket po svoji zamisli poveže več kodiranih visokoločljivih signalov brezplačnih in plačljivih TV programov različnih RTV organizacij in ki samostojen avdiovizualni produkt, ustvarjen na ta način, za plačilo ponuja svojim strankam, potrebuje posebno dovoljenje imetnika zadevnih pravic tudi glede zaščitene vsebine brezplačnih TV programov, ki jih vključuje programski paket, čeprav svojim strankam vsekakor zgolj zagotavlja dostop do takih del, ki so na območju oddajanja – četudi v slabši, standardni ločljivosti – že vsakomur prosto dostopna?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 134.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 12. maja 2021 – UI/Österreichische Post AG

(Zadeva C-300/21)

(2021/C 320/24)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: UI

Tožena stranka: Österreichische Post AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je za priznanje odškodnine v skladu s členom 82 Uredbe (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ poleg kršitve določb Splošne uredbe o varstvu podatkov tudi potrebno, da je tožeča stranka utrpela škodo, ali pa za priznanje odškodnine zadošča že sama kršitev določb Splošne uredbe o varstvu podatkov?
2. Ali pravo Unije za določitev višine odškodnine poleg načel učinkovitosti in enakovrednosti vsebuje še druge določbe?

3. Ali je s pravom Unije združljivo stališče, da je pogoj za priznanje nepremoženjske škode, da obstaja konsekvence ali posledica kršitve z vsaj nekaj teže, ki presega jezo, izzvano s kršitvijo?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1).

Pritožba, ki so jo 17. maja 2021 vložili Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl in Aquind SAS zoper sklep Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 5. marca 2021 v zadevi T-885/19, Aquind in drugi/Komisija

(Zadeva C-310/21 P)

(2021/C 320/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (zastopniki: S. Goldberg, E. White, C. Davis, Solicitors)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija, Kraljevina Španija, Francoska republika

Predlog

Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

- izpodbijani sklep razveljavi;
- ugotovi, da je tožba na prvi stopnji utemeljena in za nično razglasi Delegirano uredbo Komisije (EU) 2020/389 (¹) v delu, v katerem se nanaša na pritožnice, in
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka s pritožbo in postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnice trdijo, da bi bilo treba šteti, da je Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/389 postala dokončen akt na dan, ko je bila sprejeta, in ne dan, ko je začela veljati, kar je bilo odvisno od tega, ali bosta Parlament ali Svet nasprotovala. Zato naj bi bilo to uredbo mogoče izpodbijati že pred dnem njene objave. Tožeče stranke tako menijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo sodbo prakso Sodišča v zvezi z akti, ki jih ni mogoče izpodbijati.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/389 z dne 31. oktobra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s seznamom projektov skupnega interesa Unije (UL 2020, L 74, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 18. maja 2021 – CM/TimePartner Personalmanagement GmbH

(Zadeva C-311/21)

(2021/C 320/26)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesarbeitsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CM

Tožena stranka: TimePartner Personalmanagement GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Kako je treba opredeliti pojem „splošno varstvo delavcev, zaposlenih pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela“ iz člena 5(3) Direktive 2008/104/ES⁽¹⁾ in zlasti ali obsega več kot to, kar nacionalna zakonodaja in pravo Unije določata kot obvezno varstvo za vse delavce?
2. Kateri pogoji in merila morajo biti izpolnjeni za to, da bi se štelo, da je bila ureditev, vsebovana v kolektivni pogodbi, ki se nanaša na delovne pogoje in pogoje zaposlitve delavcev, zaposlenih pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela, in odstopa od načela enakega obravnavanja, določenega v členu 5(1) Direktive 2008/104, sprejeta ob spoštovanju splošnega varstva delavcev, zaposlenih pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela?
 - (a) Ali se presoja spoštovanja splošnega varstva – abstraktno – nanaša na delovne pogoje iz kolektivne pogodbe, ki velja za delavce, zaposlene pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela, ali pa je potrebno primerjalno vrednotenje pogojev iz kolektivne pogodbe in delovnih pogojev, ki obstajajo v podjetju, v katero so napoteni delavci, zaposleni pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela (podjetje uporabnik)?
 - (b) Ali v primeru odstopanja od načela enakega obravnavanja glede plačila iz zahteve po spoštovanju splošnega varstva, določene v členu 5(3) Direktive 2008/104, izhaja, da mora v tem primeru med agencijo za zagotavljanje začasnega dela in delavcem, zaposlenem pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela, obstajati delovno razmerje za nedoločen čas?
3. Ali mora nacionalni zakonodajalec socialnim partnerjem predpisati pogoje in merila za spoštovanje splošnega varstva delavcev, zaposlenih pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela, v smislu člena 5(3) Direktive 2008/104, če jim omogoča, da sklepajo kolektivne pogodbe, ki vsebujejo ureditve, ki glede delovnih pogojev in pogojev zaposlitve za delavce, zaposlene pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela, odstopajo od načela enakega obravnavanja, in nacionalni sistem kolektivnih pogodb določa zahteve, ki bi morale med strankami kolektivnih pogodb zagotavljati ustrezno ravnovesje interesov (tako imenovana domneva pravilnosti kolektivnih pogodb)?
4. Če je odgovor na tretje vprašanje pritrdilen:
 - (a) Ali je spoštovanje splošnega varstva delavcev, zaposlenih pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela, v smislu člena 5(3) Direktive 2008/104 zagotovljeno z zakonsko ureditvijo, kakršna je ta, ki jo vsebuje od 1. aprila 2017 veljavna različica Arbeitnehmerüberlassungsgesetz (zakon o zagotavljanju začasnega dela delavcev, v nadaljevanju: AÜG), s katero se zagotavljajo minimalno plačilo za delavce, zaposlene pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela, najdaljši čas napotitve k istemu podjetju uporabniku, časovno omejitev odstopanja od načela enakega obravnavanja glede plačila, neveljavnost ureditve iz kolektivne pogodbe, ki bi odstopala od načela enakega obravnavanja, za delavce, zaposlene pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela, ki bi jim v zadnjih šestih mesecih pred napotitvijo k podjetju uporabniku, prenehalo delovno razmerje pri tem delodajalcu ali pri delodajalcu, ki s podjetjem uporabnikom tvori koncern v smislu člena 18 Aktiengesetz (zakon o delniških družbah), ter dolžnost podjetja uporabnika, da delavcem, zaposlenim pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela, načeloma pod enakimi pogoji, kot veljajo za redno zaposlene delavce, zagotovi dostop do ugodnosti oziroma storitev (kot so zlasti otroško varstvo, menza in prevozne storitve)?
 - (b) Če je odgovor pritrdilen:

Ali to velja tudi tedaj, ko z zakonsko ureditvijo, kakršna je ta, ki jo vsebuje do 31. marca 2017 veljavna različica AÜG, ni določena časovna omejitev odstopanja od načela enakega obravnavanja glede plačila in zahteva, da sme biti napotitev le „začasna“, časovno ni konkretizirana?
5. Če je odgovor na tretje vprašanje nikalen:

Ali smejo nacionalna sodišča v primeru, ko ureditev iz kolektivne pogodbe v zvezi z delavci, zaposlenimi pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela, glede delovnih pogojev in pogojev zaposlitve odstopa od načela enakega obravnavanja, te kolektivne pogodbe glede na člen 5(3) Direktive 2008/104 brez omejitev presojati, ali je pri odstopanjih zagotovljeno

spoštovanje splošnega varstva delavcev, zaposlenih pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela, ali pa iz člena 28 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in/ali sklica na „avtonomnijo socialnih partnerjev“ v uvodni izjavi 19 Direktive 2008/104 izhaja, da je polje proste presoje strank kolektivne pogodbe glede spoštovanja splošnega varstva delavcev, zaposlenih pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela, predmet le omejene sodne presoje in – če je to tako – v kakšnem obsegu?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o delu prek agencij za zagotavljanje začasnega dela (UL 2008, L 327, str. 9).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Belgija) 21. maja 2021 –
Monument Vandekerckhove NV/Stad Gent, Streithelferinnen: Denys NV, Aelterman BVBA**

(Zadeva C-316/21)

(2021/C 320/27)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Monument Vandekerckhove NV

Tožena stranka: Stad Gent

Intervenientki: Denys NV, Aelterman BVBA

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 63(1), drugi pododstavek, Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES, samega zase in v povezavi z dosegom načel prava Unije, in sicer enakega obravnavanja, prepovedi diskriminacije in preglednosti pri oddaji javnih naročil, razlagati tako, da je javni naročnik, če ugotovi, da subjekt, katerega zmogljivosti uporabi gospodarski subjekt, ne izpolnjuje pogojev za sodelovanje, od gospodarskega subjekta dolžan zahtevati zamenjavo tega subjekta ali pa tako, da ima gospodarski subjekt v takšnih okoliščinah možnost zahtevati to zamenjavo, če gospodarski subjekt želi biti izbran?
2. Ali obstajajo okoliščine, v katerih javnemu naročniku zaradi načel enakega obravnavanja, prepovedi diskriminacije in preglednosti, odvisno od poteka postopka oddaje naročila, ni (več) treba ali ne sme (več) zahtevati, da se opravi zamenjava?

⁽¹⁾ UL 2014, L 94, str. 65.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 25. maja 2021 –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/B.**

(Zadeva C-323/21)

(2021/C 320/28)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Nasprotna stranka: B.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. a) Ali je treba pojem „država članica, ki poda zahtevo“ v smislu člena 29(2) Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180 ⁽¹⁾) razlagati tako, da pomeni državo članico (v obravnavani zadevi tretjo državo članico, to je Nizozemsko), ki je kot zadnja neki drugi državi članici podala zahtevo za ponovni sprejem ali sprejem?
- b) Če je odgovor nikalen: ali okoliščina, da je bil predhodno dosežen dogovor o ugoditvi zahtevi za ponovni sprejem med državama članicama (v obravnavani zadevi Nemčijo in Italijo), vpliva na pravne obveznosti tretje države članice (v obravnavani zadevi Nizozemske) v skladu z Uredbo Dublin III do tujca ali do držav članic, na kateri se nanaša ta predhodni dogovor o ugoditvi zahtevi za ponovni sprejem, in če je tako, na katere?
2. Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti pritrdilno, ali je treba člen 27(1) Uredbe (EU) št. 604/2013 v povezavi z uvodno izjavo 19 te uredbe razlagati tako, da nasprotuje temu, da prosilec za mednarodno zaščito v okviru pravnega sredstva zoper odločbo o predaji uspešno uveljavlja, da te predaje ni mogoče izvesti zaradi izteka roka za predajo, o kateri sta se predhodno sporazumeli državi članici (v obravnavani zadevi Nemčija in Italija)?

⁽¹⁾ Str. 31.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 25. maja 2021 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/F.

(Zadeva C-324/21)

(2021/C 320/29)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Nasprotna stranka: F.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 29 Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180 ⁽¹⁾) razlagati tako, da začne rok za predajo, ki teče, iz člena 29(1) in (2), ponovno teči, ko tujec – potem ko je oviral predajo s strani države članice, tako da je pobegnil – vloži novo prošnjo za mednarodno zaščito v drugi (v obravnavani zadevi tretji) državi članici?

⁽¹⁾ Str. 31.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 25. maja 2021 –
K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Zadeva C-325/21)

(2021/C 320/30)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: K.

Nasprotna stranka: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 29 Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180 ⁽¹⁾) razlagati tako, da začne rok za predajo, ki teče, iz člena 29(1) in (2), ponovno teči, ko tujec – potem ko je oviral predajo s strani države članice, tako da je pobegnil – vloži novo prošnjo za mednarodno zaščito v drugi (v obravnavani zadevi tretji) državi članici?
2. Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti nikalno, ali je treba člen 27(1) Uredbe (EU) št. 604/2013 v povezavi z uvodno izjavo 19 te uredbe razlagati tako, da nasprotuje temu, da prosilec za mednarodno zaščito v okviru pravnega sredstva zoper odločbo o predaji uspešno uveljavlja, da te predaje ni mogoče izvesti zaradi izteka roka za predajo, o kateri sta se predhodno sporazumeli državi članici (v obravnavani zadevi Francija in Avstrija), zaradi česar se je iztekel rok, v katerem bi lahko Nizozemska izvedla predajo?

⁽¹⁾ Str. 31.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija)
2. junija 2021 – PV/Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“**

(Zadeva C-343/21)

(2021/C 320/31)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven administrativen sad

Stranki v postopki v glavni stvari

Pritožnik: PV

Nasprotna stranka: Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v skladu z razlago člena 45(4) Uredbe (ES) št. 1974/2006 ⁽¹⁾ o podrobnih pravilih glede uporabe Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 mogoče zavzeti stališče, da gre v primeru, kot je obravnavani, za „arondacijo kmetijskega gospodarstva“ ali „ukrepe združevanja zemljišč“, zaradi česar upravičenec ne more več izpolnjevati prevzetih obveznosti?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali zaradi dejstva, da država članica ni sprejela potrebnih ukrepov, ki bi omogočili prilagoditev obveznosti upravičenca novim razmeram na kmetijskem gospodarstvu, ni mogoče zahtevati povračila sredstev za obdobje, v katerem je obveznost veljala?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, kako je treba ob upoštevanju ugotovljenega dejanskega stanja v postopku v glavni stvari razlagati člen 31 Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009⁽²⁾ z dne 19. januarja 2009 in kakšna je narava roka na podlagi člena 75(2) Uredbe Komisije (ES) št. 1122/2009⁽³⁾ z dne 30. novembra 2009 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1974/2006 z dne 15. decembra 2006 o podrobnih pravilih glede uporabe Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL 2006, L 368, str. 15).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL 2009, L 30, str. 16).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1122/2009 z dne 30. novembra 2009 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 v zvezi z navzkrižno skladnostjo, modulacijo ter integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom v okviru shem neposrednih podpor za kmete, določenih za navedeno uredbo, ter za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 v zvezi z navzkrižno skladnostjo v okviru sheme podpore, določene za sektor vina (UL 2009, L 316, str. 65).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 28. maja 2021 – A1 in A2/I

(Zadeva C-352/21)

(2021/C 320/32)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnika: A1 in A2

Nasprotna stranka: I

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 15(5) Uredbe Bruselj I⁽¹⁾ v povezavi s členom 16(5) te uredbe razlagati tako, da kasko zavarovanje plovil za prosti čas, ki se ne uporabljajo v gospodarske namene, spada v okvir izjeme iz člena 16(5) navedene uredbe in je torej zavarovalna pogodba, ki vsebuje sporazum o izbiri sodišča, s katerim se odstopa od pravila iz člena 11 navedene uredbe in ki je veljaven v skladu s členom 15(5) navedene uredbe?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012 L 351, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Bamberg (Nemčija)
11. junija 2021 – Kazenski postopek zoper MR

(Zadeva C-365/21)

(2021/C 320/33)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberlandesgericht Bamberg

Stranka v postopku v glavni stvari

MR

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je člen 55 Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma (KISS) ⁽¹⁾ glede tega, da dopušča izjemo od prepovedi ponovnega sojenja o isti stvari, v skladu s katero lahko pogodbenica pri ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi te konvencije izjavi, da je člen 54 KISS ne zavezuje, če dejanja, na katera se nanaša tuja sodba, predstavljajo kaznivo dejanje proti državni varnosti ali drugim enako temeljnim interesom te pogodbenice, skladen s členom 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in še velja?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali člena 54 in 55 KISS ter člena 50 in 52 Listine nasprotujejo razlagi izjave (Bundesgesetzblatt 1994, II, str. 631), ki jo je Zvezna republika Nemčija podala pri ratifikaciji KISS glede člena 129 StGB (kazenski zakonik), ki jo zagovarjajo nemška sodišča, da ta izjava zajema tudi hudodelske združbe, kot je obravnavana, ki se ukvarjajo izključno s kaznivimi dejanji zoper premoženje in poleg tega ne uresničujejo nobenih političnih, ideoloških, verskih ali filozofskih ciljev in tudi ne želijo z nepoštenimi sredstvi vplivati na politiko, medije, javno upravo, pravosodje ali gospodarstvo?

⁽¹⁾ Konvencija o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 2, str. 9).

Pritožba, ki jo je Evropska centralna banka vložila 24. junija 2021 zoper sodbo Splošnega sodišča
(drugi senat) z dne 14. aprila 2021 v zadevi T-504/19, Crédit lyonnais/ECB

(Zadeva C-389/21 P)

(2021/C 320/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Evropska centralna banka (zastopniki: C. Zilioli, R. Ugena, M. Ioannidis, F. Bonnard, agenti)

Druga stranka v postopku: Crédit lyonnais

Predloga

— Razveljavitev izpodbijane sodbe;

— naložitev plačila stroškov banki Crédit lyonnais.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

ECB trdi, da je treba izpodbijano sodbo razveljaviti zato, ker naj bi Splošno sodišče:

- prekoračilo meje sodnega nadzora, ker je presojo zapletenih ekonomskih dejavnikov ECB nadomestilo s svojo lastno, s čimer je kršilo standard, ki ga je na tem področju izoblikovalo sodišče Unije;
- kršilo obveznost obrazložitve, ker ECB na njeni podlagi ni mogla razumeti, zakaj naj bi bila njena presoja dvojnega državnega jamstva, ki je bilo dodeljeno v okviru reguliranih prihrankov, napačna;
- izkrivilo elemente, ki so mu bili predstavljeni v okviru postopka, ker je napačno razlagalo tako izpodbijani sklep, ki se je izpodbijal na prvi stopnji (sklep ECB-SSM-2019-FRCAG-39 z dne 3. maja 2019), kot tudi metodologijo, ki jo je uporabila ECB in ob upoštevanju katere se je presojalo o zahtevku za izključitev, ki ga je podala banka Crédit lyonnais;
- kršilo člen 4(1), točka 94, Uredbe št. 575/2013 ⁽¹⁾, ker je v opredelitev prevelikega finančnega vzvoda vključila merila, ki v njej niso navedena, in kršilo člen 429(14) Uredbe št. 575/2013 o izključitvi nekaterih izpostavljenosti iz izračuna količnika finančnega vzvoda, s čimer je ECB odvzelo diskrecijsko pravico, ki ji je priznana s tem členom.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, str. 1), kakor je bila spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/62 z dne 10. oktobra 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s količnikom finančnega vzvoda (UL L 11, str. 37).

**Sklep predsednika Sodišča z dne 19. maja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – B/Finanzamt Österreich, nekdanja Finanzamt Wien 9/18/19**

(Zadeva C-1/20) ⁽¹⁾

(2021/C 320/35)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 137, 27.4.2020.

Sklep predsednika šestega senata Sodišča z dne 20. maja 2021 – Vanda Pharmaceuticals Ltd/Evropska komisija

(Zadeva C-115/20) ⁽¹⁾

(2021/C 320/36)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik šestega senata Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 137, 27.4.2020.

Sklep predsednika Sodišča z dne 11. maja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Portugalska) – NM, NR, BA, XN, FA/Sata Air Açores – Sociedade Açoriana de Transportes Aéreos, SA

(Zadeva C-578/20) ⁽¹⁾

(2021/C 320/37)

Jezik postopka: portugalsčina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 28, 25.1.2021.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 30. junija 2021 – BZ/ECB

(Zadeva T-554/16) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci – Zaposleni ECB – Zahteva za priznanje poklicnega izvora bolezni – Členi od 6.3.11 do 6.3.13 kadrovskega predpisa ECB – Kršitev postopka – Neobstoj preiskovalnega poročila – Nepogodbena odgovornost)

(2021/C 320/38)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: BZ (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (zastopniki: E. Carlini in F. Malfère, agenta, skupaj z B. Wägenbaurom, odvetnikom)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU in člena 50a Statuta Sodišča Evropske unije za, prvič, razglasitev ničnosti sklepa ECB z dne 23. julija 2014, s katerim se je končal postopek za priznanje poklicnega izvora bolezni tožeče stranke, in drugič, povračilo premoženjske in nepremoženjske škode, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi tega sklepa.

Izrek

1. Sklep Evropske centralne banke (ECB) z dne 23. julija 2014, s katerim se je končal postopek za priznanje poklicnega izvora bolezni osebe BZ, se razglasi za ničen.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. ECB se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 279, 24.8.2015 (zadeva sprva vpisana pri Sodišču za uslužbence Evropske unije pod številko F-79/15 in prenesena na Splošno sodišče Evropske unije dne 1.9.2016).

Sodba Splošnega sodišča z dne 30. junija 2021 – FD/Entreprise commune Fusion for Energy

(Zadeva T-641/19) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Pogodba za določen čas – Odločba o nepodaljšanju – Psihološko nasilje – Zloraba pooblastil – Dolžnost skrbnega ravnanja – Enako obravnavanje – Odgovornost)

(2021/C 320/39)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: FD (zastopnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvetnik)

Tožena stranka: Evropsko skupno podjetje za ITER in razvoj fuzijske energije (zastopniki: R. Hanak in G. Poszler, agenta, skupaj z B. Wägenbaurom, odvetnik)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za, prvič, v bistvu razglasitev ničnosti odločbe Evropskega skupnega podjetja za ITER in razvoj fuzijske energije z dne 3. decembra 2018 o nepodaljšanju pogodbe tožeče stranke za določen čas in, drugič, za povrnitev premoženjske in nepremoženjske škode, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi te odločbe, ki se umešča v splošno strategijo nadlegovanja, katerega žrtev ta meni da je.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. FD se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 383, 11.11.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 30. junija 2021 – GW/Računsko sodišče

(Zadeva T-709/19) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci – Uradniki – Uradnik, ki je popolnoma trajno invaliden – Reden zdravstveni pregled – Načini – Prošnja za predložitev primera invalidski komisiji – Zavrnitev – Člen 15 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom – Sklep št. 273/15 kolegija vodij uprav – Dolžnost skrbnega ravnanja)

(2021/C 320/40)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: GW (zastopnik: J.-N. Louis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropsko računsko sodišče (zastopnik: C. Lesauvage, agent)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti Odločbe Računskega sodišča z dne 22. maja 2019, s katero je bila zavrnjena prošnja tožeče stranke za predložitev primera invalidski komisiji.

Izrek

1. Odločba Računskega sodišča z dne 22. maja 2019, s katero je bila zavrnjena prošnja GW za predložitev primera invalidski komisiji, se razglasi za nično.
2. Računskemu sodišču se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 413, 9.12.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 30. junija 2021 – GY/ECB(Zadeva T-746/19) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci – Zaposleni ECB – Osebni prejemi – Gospodinski dodatek – Sprememba veljavne ureditve – Zavrnitev zahtevka za leto 2019 – Ugovor nezakonitosti – Enako obravnavanje – Neobstoj prehodnih ukrepov)

(2021/C 320/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: GY (zastopnika: L. Levi in A. Champetier, odvetnici)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (zastopniki: F. von Lindeiner in D. Nessaf, agenta, skupaj z B. Wägenbaurom, odvetnikom)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU in člena 50a Statuta Sodišča Evropske unije za razglasitev ničnosti sklepa ECB z dne 28. januarja 2019 o nepriznanju gospodinskega dodatka tožeči stranki za leto 2019.

Izrek

1. Sklep Evropske centralne banke (ECB) z dne 28. januarja 2019 se razglasi za ničen v delu, v katerem se z njim osebi GY ne prizna gospodinski dodatek za leto 2019.
2. ECB se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 36, 3.2.2020.

Sodba Splošnega sodišča z dne 30. junija 2021 – Mélin/Parlament(Zadeva T-51/20) ⁽¹⁾

(Pravo institucij – Pravilnik o povračilu in nadomestilu stroškov poslancem Parlamenta – Nadomestilo za parlamentarno pomoč – Izterjava neupravičeno izplačanih zneskov – Ugovor nezakonitosti – Pravica do obrambe – Napaka pri ugotovitvi dejanskega stanja)

(2021/C 320/42)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Joëlle Mélin (Aubagne, Francija) (zastopnik: F. Wagner, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: M. Ecker in S. Seyr, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa generalnega sekretarja Parlamenta z dne 17. decembra 2019 o izterjavi neupravičeno izplačanega zneska 130 339,35 EUR iz naslova parlamentarne pomoči od tožeče stranke, in s tem povezanega opomina z dne 18. decembra 2019.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Joëlle Mélin se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 87, 16.3.2020.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 22. junija 2021 – Portugalska/Komisija**(Zadeva T-95/21 R)**

(Začasna odredba – Državne pomoči – Shema pomoči, ki jo je Portugalska izvajala za podporo proste cone Madeira – Uporaba te sheme pomoči v nasprotju s sklepoma Komisije C(2007) 3037 final in C(2013) 4043 final – Sklep o razglasitvi sheme pomoči za nezdružljivo z notranjim trgov in o odreditvi vračila pomoči – Predlog za izdajo začasnih odredb – Neobstoj nujnosti)

(2021/C 320/43)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes, L. Borrego, P. Barros da Costa, M. Marques in A. Soares de Freitas, agenti, skupaj z M. Gorjão-Henriques in A. Saavedra, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Arenas in G. Braga da Cruz, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi členov 278 in 279 PDEU za sprejetje začasne odredbe, naj se, prvič, odloži izvršitev Sklepa Komisije C(2020) 8550 final z dne 4. decembra 2020 o shemi pomoči SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ki jo je Portugalska izvajala za podporo proste cone Madeira (ZFM) — Režim III, in drugič, naj se Komisiji odredi, naj tega sklepa ne objavi v Uradnem listu Evropske unije, dokler se v postopku v glavni stvari ne izda sodba.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 22. junija 2021 – Polynt/ECHA**(Zadeva T-207/21 R)**

(Začasna odredba – REACH – Snov anhidrid heksahidro-4-metil-ftalna kislina – Obveznost registracije – Evalvacija dokumentacije – Preučitev predlogov za testiranje – Obveznost zagotovitve nekaterih informacij, za katere je potrebno testiranje na živalih – Predlog za izdajo začasnih odredb – Neobstoj nujnosti)

(2021/C 320/44)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Polynt SpA (Scanzorosciate, Italija) (zastopniki: C. Mereu, P. Sellar in S. Abdel Qader, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (zastopniki: M. Heikkilä, W. Broere in N. Knight, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi členov 278 in 279 PDEU za odlog izvršitve sklepa A-015-2019 komisije za pritožbe ECHA z dne 9. februarja 2021, na podlagi katerega mora tožeča stranka opraviti razširjeno enogeneracijsko študijo strupenosti za razmnoževanje (EOGRS) za snov anhidrid heksahidro-4-metil-ftalna kislina, ali za odreditev druge začasne odredbe, ki bi bila ustrezna.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 18. maja 2021 – eSlovensko/Komisija

(Zadeva T-295/21)

(2021/C 320/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: eSlovensko (Lučenec, Slovaška) (zastopnik: B. Fridrich, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen sklep Komisije, konkretno posamični pravni akt „Nalog za izterjavo in opomin“, ki ga je 18. marca 2021 izdala Evropska komisija, Generalni direktorat za komunikacijska omrežja, vsebine in tehnologijo, Ref. ARES (2021)1955613;
- vrne finančne vloge v revizijski postopek Evropske komisije in zahteva upoštevne stroške, ki so upravičeni v skladu s sporazumom o nepovratnih sredstvih „Slovak Safer Internet“, št. SI-2010-SIC-1231002;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: razglasitev ničnosti sklepa in naloga za izterjavo tožene stranke Ref. ARES(2021)1955613 zaradi bistvene kršitve postopka, kršitve pogodb ali kateregakoli pravnega pravila v zvezi z njuno uporabo, ali zlorabe pooblastil, zlasti nepravilne pravne presoje dejstev in ugotovitev (kršitev pravice do obrambe, kršitev pravice do dobrega upravljanja, kršitev načel sorazmernosti, pravne varnosti, vladavine prava, legitimnih pričakovanj in prepovedi retroaktivnosti, nepravilna pravna presoja dejstev in ugotovitev revizije 12-INFS-024 in naknadne revizije 15-NR01-044).
2. Drugi tožbeni razlog: toženi stranki naj se naloži plačilo upravičenih stroškov tožeči stranki kot prvotni upravičenki in stranki sporazuma o nepovratnih sredstvih št. SI-2010-SIC-123002 – „Slovak Safer Internet“ v skladu z veljavnim in učinkovitim sporazumom o nepovratnih sredstvih, ker je tožena stranka pristojna za vprašanja v zvezi z izvajanjem projektov in prenosu finančnih sredstev v zvezi z veljavnim in učinkovitim sporazumom med toženo in tožečo stranko.

3. Tretji tožbeni razlog: toženi stranki naj se naloži povračilo stroškov postopka. Na podlagi zgoraj navedenih utemeljitev in samovoljne narave izpodbijanega sklepa tožeča stranka predlaga povrnitev stroškov, povezanih s postopkom pred Splošnim sodiščem Evropske unije, in stroškov za pravno zastopanje v zvezi s to tožbo.

Tožba, vložena 20. maja 2021 – SU/EIOPA

(Zadeva T-296/21)

(2021/C 320/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: SU (zastopnika: L. Levi in M. Vandenbussche, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi odločbo z dne 15. julija 2020 o nepodalžanju njene pogodbe za nično;
- razglasi njeno ocenjevalno poročilo za leto 2019 za nično;
- razglasi, če je potrebno, odločbo z dne 11. februarja 2021 o zavrnitvi njene pritožbe za nično;
- odredi plačilo odškodnine tožeči stranki za nastalo premoženjsko škodo, kot je izračunana v tožbi;
- odredi plačilo odškodnine tožeči stranki za nastalo nepremoženjsko škodo, ocenjeno *ex aequo et bono* na 10 000 EUR;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov, ki se vsi nanašajo na domnevno nezakonitost ocenjevalnega poročila za leto 2019 in odločbe o nepodalžanju pogodbe, a temeljijo na različnih spodaj navedenih podlagah.

1. Prvi tožbeni razlog: ocenjevalno poročilo za leto 2019 naj ne bi bilo pravilno zaključeno in poročilo o podalžanju pogodbe naj bi temeljilo na nezaključenem ocenjevalnem poročilu.
 - Tožeča stranka meni, da ocenjevalno poročilo za leto 2019 ni zakonito, ker ni bilo pravilno zaključeno z obrazloženo odločbo drugostopenjskega ocenjevalca. Meni tudi, da odločba o nepodalžanju pogodbe ni zakonita, ker je temeljila na ocenjevalnem poročilu za leto 2019, ki ni bilo zaključeno.
2. Drugi tožbeni razlog: domnevna kršitev načela nepristranskosti, člena 11 Kadrovskih predpisov in člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
 - V skladu z razdelitvijo pristojnosti in odgovornosti v EIOPA je bil izvršni direktor v tem primeru odgovoren za opravljanje nalog drugostopenjskega ocenjevalca in nalog organa za sklepanje pogodb o zaposlitvi (AACC), kar ne zagotavlja nepristranskosti ne v postopku ocenjevanja za leto 2019 ne v postopku sprejetja odločbe o nepodalžanju pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke.

3. Tretji tožbeni razlog: domnevna kršitev pravice do izjave, obveznosti obrazložitve, kršitev člena 25 Kadrovskih predpisov, člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter odstavkov 6.7, 6.9 in 6.10 EIOPA postopka podaljšanja pogodb.

— Tožeča stranka meni, da sta bili kršeni njena pravica do izjave in obveznost obrazložitve tako v zvezi z odločbo o nepodalžanju pogodbe kot tudi v zvezi z oceno za leto 2019.

4. Četrty tožbeni razlog: domnevna očitna napaka pri presoji, neobstoje presoje vseh vidikov primera, kršitev člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in kršitev člena 4 in odstavka 6.5 postopka podaljšanja pogodb.

— V tem primeru je presoja tožene stranke nezakonita, vsebuje očitno napako pri presoji in pomeni kršitev dolžnosti dobrega upravljanja zaradi dveh glavnih razlogov. Prvič, tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni upoštevala drugih meril iz člena 4 postopka podaljšanja pogodb in zlasti prejšnje pozitivne presoje opravljanja obveznosti. Drugič, razlogi, ki jih je tožena stranka navedla v zvezi z opravljanjem dolžnosti tožeče stranke v letih 2019 in 2020 so očitno napačni in neutemeljeni.

5. Peti tožbeni razlog: domnevna diskriminacija na podlagi spola ali družinskih razmer – kršitev člena 1d Kadrovskih predpisov in členov 21 in 23 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

— Tožeča stranka meni, da je bila diskriminirana zaradi koriščenja dopusta in organizacije delovnega časa ter da odločba o nepodalžanju njene pogodbe temelji na taki diskriminaciji in pomeni povračilni ukrep.

6. Šesti tožbeni razlog: kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja.

— V skladu z obveznostjo skrbnega ravnanja mora uprava upoštevati ne le interes službe, temveč tudi interes zaposlenih. Po mnenju tožeče stranke to ni bilo upoštevano.

Tožba, vložena 30. maja 2021 – eSlovensko Bratislava/Komisija

(Zadeva T-304/21)

(2021/C 320/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: eSlovensko Bratislava (Bratislava, Slovaška) (zastopnik: B. Fridrich, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— sklep Evropske komisije, natančneje individualni pravni akt „Prekinitve ukrepa“, ki ga je sprejela Evropska komisija, INEA, št. ARES(2021)1953853, z dne 30. marca 2021, razglasi za ničen;

— ukrep vrne v odločanje Evropski komisiji in INEA ter ugotovi, da sta ukrep in sporazum o nepovratnih sredstvih veljavna in nista prekinjena glede na sporazum o nepovratnih sredstvih št. INEA/CEF/ICT/A2015/1154788 za projekt „Slovak Safer Internet Centre IV“, št. 2015-SK-IA-0038;

— Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: razglasitev ničnosti sklepa Evropske komisije „Prekinitev ukrepa“ Ref. ARES(2021)1953853 zaradi bistvene kršitve postopka, kršitve Pogodb ali kršitve katere koli določbe, ki se nanaša na njihovo uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil, zlasti nepravilne pravne ocene dejstev in ugotovitev (kršitev pravice do dobrega upravljanja, kršitev načela sorazmernosti, načela pravne varnosti, pravne države, načela legitimnih pričakovanj, pa tudi napačna pravna ocena dejstev in ugotovitev v zvezi z zahtevkom za končno plačilo v projektu 2015-SK-IA-0038 Slovak Safer Internet Centre IV).
2. Drugi tožbeni razlog: zahtevek za končno plačilo v zvezi s projektom „Slovak Safer Internet Centre IV“ je treba vrniti v odločanje Komisiji in INEA, da ga bosta [sic] obravnavali in izvedli pristojnost nadzora ter da bosta izpolnili pogodbeno obveznost na podlagi sporazuma o nepovratnih sredstvih št. INEA/CEF/ICT/A2015/1154788, poleg tega je treba Komisiji naložiti, da za tožečo stranko v skladu z veljavnim in učinkovitim sporazumom o nepovratnih sredstvih izvede končno plačilo upravičenih stroškov glede na to, da je Komisija pristojna za obravnavanje zadev v zvezi z vodenjem projekta in finančnim transferjem na podlagi veljavne in učinkovite pogodbe med Komisijo in tožečo stranko.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisiji je treba naložiti povrnitev stroškov postopka. Tožeča stranka v skladu z zgoraj navedenimi trditvami in arbitrarnim značajem sklepa Komisije predlaga, naj se ji povrnejo stroški v zvezi s postopkom pred Splošnim sodiščem Evropske unije, kot tudi stroški za pravno pomoč v zvezi s to tožbo.

Tožba, vložena 24. maja 2021 – TC/Parlament

(Zadeva T-309/21)

(2021/C 320/48)

Jezik postopka: litovščina

Stranki

Tožeča stranka: TC (Vilnius, Litva) (zastopnik: D. Aukštuolytė, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep generalnega sekretarja Evropskega parlamenta z dne 16. marca 2021 razglasi za ničen;
- odpravi obvestilo o dolgovanem znesku št. 7010000523, ki ga je Evropski parlament izdal 31. marca 2021;
- Parlamentu naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Parlament je brez upravičenega razloga, nerazumno in nepravilno dolgo sprejemal svojo odločitev, pri čemer ni upošteval načela, da je treba postopek začeti v razumnem roku v upravnih postopkih, ki izhajajo iz člena 41(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Zaradi tega je bila kršena pravica tožeče stranke do obrambe kot posledica poznega začetka postopkov izterjave, začelih zoper njo, saj ji je trajanje teh postopkov odvzelo možnost, da bi se branila zoper trditve in predložila dokaze.

2. Drugi tožbeni razlog: sklep generalnega sekretarja Evropskega parlamenta, na katerem je temeljilo obvestilo o dolgovanem znesku, kot pravni ukrep, ki vpliva na tožečo stranko, je bil sprejet v nasprotju z načeli nepristranskosti in poštenega postopka, enakosti orožij in pravice tožeče stranke do obrambe:
 - Parlament je kršil obveznost obrazložitve in pravico tožeče stranke do izjave iz člena 41(2)(a) in (c) Listine s tem, da je izpodbijani sklep oprl na ugotovitve Splošnega sodišča v zadevi, v kateri tožeča stranka ni bila udeležena in glede katere ni imela možnosti podati izjavo;
 - Parlament tožeči stranki, v nasprotju s členom 41(2)(a) in (b) Listine, ni predložil dokaza, na katerega je neposredno oprl izpodbijani sklep, niti ji ni podal drugih potrebnih informacij, da bi lahko uveljavljala svojo pravico do izjave (do predložitve pripomb).
3. Tretji tožbeni razlog: Parlament je storil napako pri presoji, ker ni presodil dokaza, ki ga je predložila tožeča stranka, s katerim je potrjeno, da zadeve, na katere se je skliceval pomočnik pred Splošnim sodiščem, na katere se opira Parlament, in na podlagi katerih so se začeli postopki izterjave, nepravilne (trdi, da se je bila preiskava začela neupravičeno) in je z njimi kršena obveznost obrazložitve iz člena 41(2)(c) Listine.
4. Četrty tožbeni razlog: Parlament je kršil načelo sorazmernosti in obveznost obrazložitve iz člena 296 PDEU in člena 41(2)(c) Listine, v delu, v katerem je bil znesek za ponovno plačilo določen na 78 838,21 EUR. Znesek, ki zahteva za ponovno plačilo ni izčrpno pojasnjeno in zato se v izpodbijanem sklepu predvideva, da parlamentarni pomočnik nikoli ni delal za tožečo stranko.
5. Peti tožbeni razlog: informacija Parlamenta, ki je javno dostopna, potrjuje, da je parlamentarni pomočnik svojo dejavnost opravljal do najpozneje 15. decembra 2015, kar kaže na to, da ni bilo razumno začeti postopka izterjave sredstev, zaradi česar je treba sklep razglasiti za ničen.

Tožba, vložena 9. junija 2021 – Airoidi Metalli/Komisija

(Zadeva T-328/21)

(2021/C 320/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Airoidi Metalli SpA (Molteno, Italija) (zastopniki: M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta, G. Pandey, P. Gjørtler in V. Villante, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2021/546 z dne 29. marca 2021 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz iztiskanih izdelkov iz aluminija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, razglasi za nično ⁽¹⁾;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke in svojih stroškov, nastalih v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev načela enakosti orožij in dobrega upravljanja, očitna napaka pri presoji, ter kršitev pravice do obrambe in pravice tožeče stranke do razkritja informacij.

2. Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji, ki jo je storila Komisija pri presoji škode in vzročne zveze z vidika metodologije, podatkov in postopka, ki so se uporabili, in kršitev člena 3 Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (v nadaljevanju: osnovna uredba) ⁽¹⁾.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev členov 1(2) in 5(2) osnovne uredbe zaradi nepravilne opredelitve zadevnega izdelka.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 1(2) in člena 3 osnovne uredbe ter očitna napaka pri presoji v zvezi z obsegom zadevnega izdelka in v zvezi z oceno uvoza iz zadevne države za namen analize škode in vzročne zveze (oznaka KN 7610 90 90).
5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 2(6)(a) osnovne uredbe, ker je Komisija napačno izbrala državo, „ustrezno predstavnico“.
6. Šesti tožbeni razlog: kršitev člena 2(6a) osnovne uredbe v zvezi s pravnim statusom poročila, v katerem je Komisija ugotovila obstoj znatnih izkrivljanj trga v določeni državi ali v določenem sektorju v tej državi. Tožeča stranka trdi, da gre za kršitev Uredbe št. 1/1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti ⁽²⁾ in njenih temeljnih pravic, ker zgoraj navedenega poročila ni prejela v italijanščini.

⁽¹⁾ UL L 109, str. 1.

⁽²⁾ UL L 176, str. 21.

⁽³⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 3.

Tožba, vložena 12. junija 2021 – EWC Academy/Komisija

(Zadeva T-330/21)

(2021/C 320/50)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: EWC Academy GmbH (Hamburg, Nemčija) (zastopnica: H. Däubler-Gmelin, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- razglasitev ničnosti zavrnilne odločbe Komisije Evropske unije, Generalni direktorat za zaposlovanje, socialne zadeve in vključevanje (EMPL), EMPL.B.2/AP/ab; Ref. Ares (2021) z dne 14. aprila 2021;
- naj se Komisiji EU naloži, da sprejme zakonito odločbo o odobritvi;
- naložitev plačila stroškov toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja naslednje razloge:

1. Izpodbijana zavrnila odločba Komisije z dne 14. aprila 2021 ne upošteva pomena člena 197(2)(c) finančne uredbe EU ⁽¹⁾ v povezavi z javnim razpisom VP/2020/008 in te določbe na pravno nedopusten način uporablja za evropski svet delavcev. Zahteva, naložena evropskim svetom delavcev, ki so podali vlogo, da dokažejo stabilnost in finančno

zmožnost lastnega proračuna, oziroma dokažejo letno bilanco in bančni račun, bi pomenila, da je velika večina evropskih svetov delavcev – katerim nacionalni predpisi za prenos Direktive 2009/38/ES ⁽²⁾ ne priznavajo lastne pravne osebnosti – izključena iz podpore. S tem je kršeno načelo enakega obravnavanja in nediskriminacije, obenem pa diametralno v nasprotju s ciljem programa podpore.

2. Ker omejitev kroga tistih, ki so upravičeni vložiti zahtevo v javnem razpisu, ni navedena, in slednji izrecno celo brez omejitev naslavlja med drugim britanske evropske svete delavcev, omejitev krši tudi temeljno evropsko načelo transparentnosti.
3. V zavrnilni odločbi zastopana razlaga in njena uporaba na evropske svete delavcev, bi vodila do nedovoljenega dajanja prednosti podjetjem, ki so kot socialni partnerji v javnem razpisu VP/2020/008 načeloma pozvani k temu, da pripravijo primerne projekte podpore.

(¹) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, str. 1).

(²) Direktiva 2009/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev ali uvedbi postopka obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah ali povezanih družbah na območju Skupnosti (Prenovitev) (UL L 122, str. 28).

**Tožba, vložena 14. junija 2021 – mBank/EUIPO – European Merchant Bank
(EMBank European Merchant Bank)**

(Zadeva T-331/21)

(2021/C 320/51)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: mBank S.A. (Varšava, Poljska) (zastopnika: E. Skrzydło-Tefelska in K. Gajek, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druška stranka pred odborom za pritožbe: European Merchant Bank UAB (Vilna, Litva)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije EMBANK European Merchant Bank – Znamka Evropske unije št. 18 048 966

Postopek pred EUIPO: postopek za izbris

Izpodbijana odločba: Odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 30. marca 2021 v zadevi R 1845/2020-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbija odločbo razveljavi;

— EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev člena 95(2) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta in člena 27(4) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625.

Tožba, vložena 12. junija 2021 – Mendes de Almeida/Svet**(Zadeva T-334/21)**

(2021/C 320/52)

*Jezik postopka: portugalsčina***Stranki**

Tožeča stranka: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugalska) (zastopnika: R. Leandro Vasconcelos in M. Marques de Carvalho, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost sklepa Sveta z dne 8. marca 2021 o pritožbi in dopolnilni pritožbi, ki ju je tožeča stranka vložila na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije zoper Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2020/1117 z dne 27. julija 2020 o imenovanju evropskih tožilcev Evropskega javnega tožilstva v delu, v katerem je za evropskega tožilca Evropskega javnega tožilstva kot začasni uslužbenec razreda AD 13 za nepodaljšljivo obdobje treh let od 29. julija 2020 imenovan José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra, eden od treh kandidatov, ki jih je sprva predlagala Portugalska (UL 2020, L 244, str. 18);
- razglasi ničnost Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2020/1117 z dne 27. julija 2020 o imenovanju evropskih tožilcev Evropskega javnega tožilstva v delu, v katerem je za evropskega tožilca Evropskega javnega tožilstva kot začasni uslužbenec razreda AD 13 za nepodaljšljivo obdobje treh let od 29. julija 2020 imenovan José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra;
- Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov obeh strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji, ker Svet šteje, da pri imenovanju evropskih tožilcev v skladu s členom 96(1) Uredbe 2017/1939 ni „organ za imenovanja“ (OI) v smislu člena 1(1) in (2) Kadrovskih predpisov v povezavi s členom 6 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravil, ki se uporabljajo za imenovanje evropskih tožilcev in ki zagotavljajo načelo neodvisnosti Evropskega javnega tožilstva. Tožeča stranka trdi, da dopis, ki je bil Svetu Evropske unije poslan 29. novembra 2019 in v katerem je portugalska vlada izpodbijala razvrstitev, ki jo je opravila izbirna komisija iz člena 14(3) Uredbe (EU) 2017/1393, glede kandidatov, ki jih je predstavila sama vlada, ter v katerem je imenovala drugega kandidata, ki ga predlaga, in navedla, da ga je Svet potrdil, posega v strukturo postopka imenovanja evropskih tožilcev.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na očitno napako v temeljih sklepa. Tožeča stranka zlasti navaja, da dopis z dne 29. novembra 2019, ki ga je portugalska vlada poslala Svetu, vsebuje hude napake, ki jih je priznala tudi sama vlada. Pri navedenih napakah je šlo za šestkratno omembo prednostnega kandidata portugalske vlade kot „namestnika glavnega tožilca José Guerra“ in za navedbo, da je ta tožilec opravljal preiskovalne in akuzatorne funkcije v pomembnem postopku na področju kaznivih dejanj v škodo finančnih interesov Evropske unije.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na zlorabo pooblastil. Tožeča stranka navaja, da sta cilja, na podlagi katerih so bile Svetu Evropske unije podeljene pristojnosti v zvezi s postopkom izbire in imenovanja evropskih tožilcev, zagotovitev neodvisnosti organa in imenovanje najprimernejših nacionalnih kandidatov, katerih neodvisnost pri opravljanju funkcij evropskega tožilca je neoporečna.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do dobrega upravljanja. Tožeča stranka navaja, da ker je Svet odstopil od mnenja izbirne komisije in s tem od vrstnega reda, ki temelji na izidu ocene te komisije, je splošna utemeljitev v obliki zgolj enotne napotitve na „drugačno oceno dosežkov navedenih kandidatov, ki so jo pripravila ustrezna pripravljalna telesa Sveta“ enakovredna popolni neobrazložitvi, saj tožeči stranki ne omogoča, da bi se seznanila s podlago za njegovo odstopanje.
6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije. Tožeča stranka navaja, da je Svet z izvedbo „drugačne ocene dosežkov navedenih kandidatov, ki so jo pripravila ustrezna pripravljalna telesa Sveta“ v delu, v katerem se nanaša nanjo, kršil načelo enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije.

Tožba, vložena 15. junija 2021 – Mendus/EUIPO (CENSOR.NET)

(Zadeva T-336/21)

(2021/C 320/53)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Iaroslav Mendus (Kijev, Ukrajina) (zastopnik: P. Kurcman, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije CENSOR.NET – zahteva za registracijo št. 17 975 929

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 16. aprila 2021 v zadevi R 1225/2020-1

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo glede storitev, za katere je bila registracija zavrnjena;
- razveljavi odločbo oddelka za ugovore z dne 17. aprila 2020 v postopku registracije št. 17 975 929 glede storitev, za katere je bila registracija zavrnjena;

- zadevo vrne EUIPO, da ta vsebinsko spremeni odločbo in registrira znamko Evropske unije št. 17 975 929 glede vseh storitev, ki jih zajema;
- EUIPO naloži plačilo stroškov postopka pred oddelkom za ugovore, odborom za pritožbe in Splošnim sodiščem.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 18. junija 2021 – F I S I/EUIPO – Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (ECODOWN)

(Zadeva T-338/21)

(2021/C 320/54)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: F I S I Fibre sintetiche SpA (Oggiono, Italija) (zastopnika: G. Cartella in B. Cartella, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (Mainz, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Sporna znamka: besedna znamka Evropske unije ECODOWN – znamka Evropske unije št. 2 756 740

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 13. aprila 2021 v postopku R 216/2020-1

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- vsebinsko odloči v korist veljavnosti registracije znamke Evropske unije št. 2 756 740
- drugi stranki v postopku naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka pred EUIPO.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;

- kršitev člena 7(1)(g) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- napačna presoja dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka, o razlikovalnem učinku znaka, pridobljenem z uporabo.

Tožba, vložena 21. junija 2021 – Rauff-Nisthar/Komisija

(Zadeva T-341/21)

(2021/C 320/55)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Nadya Rauff-Nisthar (Pfinztal, Nemčija) (zastopnik: N. de Montigny, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničen razglasi sklep z dne 9. marca 2020 in sklep o ponovni preučitvi z dne 19. avgusta 2020 izbirnega odbora Urada za izbor osebja Evropskih skupnosti (EPSO) v zvezi z natečajem EPSO/AD/371/19 (AD7) – 6 – Upravni uslužbenci za znanstvene raziskave, o ne vključitvi imena tožeče stranke na rezervni seznam;
- če je treba, za ničen razglasi sklep o zavrnitvi pritožbe z dne 15. marca 2021;
- zahteva predložitev testov in rezultatov za posamezne teste natečaja, ki se nanašajo na tožečo stranko in rezultate naslednje faze, da se omogoči materialna presoja rezultatov povezanih z vsako nepravilnostjo in obseg posledic stresa, povzročenega z nepravilnostmi, ugotovljenimi s členom 91 Poslovnika Splošnega sodišča;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en sam tožbeni razlog, ki se nanaša na neenako obravnavo zaradi nepravilnosti, do katerih je prišlo med preizkusi in so vplivale na rezultate natečaja. Ta tožbeni razlog je razdeljen na štiri dele.

1. Prvi del se nanaša na pojav tehničnih napak pri organizaciji preizkusov natečaja EPSO/AD/371/19 (AD7) – 6 – Upravni uslužbenci za znanstvene raziskave, napak, ki jih je priznala uprava in ki so med preizkusi povzročile povečan stres za tožečo stranko.
 2. Drugi del se nanaša na pomanjkanje skrbnosti uprave in neodziv uprave, da bi odpravila navedene napake.
 3. Tretji del se nanaša na neupoštevanje napak pri presoji uspešnosti tožeče stranke in na neuvedbo postopkov, ki bi zagotavljali enakost kandidatov.
 4. Četrty del se nanaša na očitno napako pri presoji uspešnosti tožeče stranke.
-

Tožba, vložena 21. junija 2021 – Hypo Vorarlberg Bank/EOR**(Zadeva T-347/21)**

(2021/C 320/56)

Jezik postopka: nemščina

Stranki*Tožeča stranka:* Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Avstrija) (zastopnika: G. Eisenberger in A. Brenneis, odvetnika)*Tožena stranka:* Enotni odbor za reševanje (EOR)**Predlog**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen Sklep Enotnega odbora za reševanje z dne 14. aprila 2021 o izračunu predhodnih prispevkov za leto 2021 v enotni sklad za reševanje (SRB/ES/2021/22) vključno s prilogami, vsaj v delu, v katerem se ta sklep in priloge nanašajo na prispevek, ki ga mora plačati tožeča stranka;
- na podlagi člena 69(c) ali (d) Poslovnika Splošnega sodišča postopek ustavi do pravnomočnosti odločitve v (povezanih) zadevah C-584/20 P⁽¹⁾ in C-621/20 P⁽²⁾, C-663/20 P⁽³⁾ in C-664/20 P⁽⁴⁾, ker ti že dalj časa trajajoči postopki v glavnem nanašajo na enaka pravna vprašanja;
- Enotnemu odboru za reševanje naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka zaradi nepopolne seznanitve z izpodbijanim sklepom

- Tožeča stranka v nasprotju s členom 1(2) PEU, členi 15, 296 in 298 PDEU ter členoma 42 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) ni bila v celoti seznanjena z izpodbijanim sklepom. Seznanjenost s podatki, ki niso bili sporočeni in predstavljajo bistveni del sklepa, naj bi bila potrebna za to, da bi se dalo izračun ponoviti in preveriti.

2. Drugi tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka zaradi pomanjkljive obrazložitve izpodbijanega sklepa

- Z izpodbijanim sklepom se krši obveznost obrazložitve iz člena 296(2) PDEU in člena 41(1) in (2)(c) Listine, ker so bili navedeni le nekateri izbrani delni rezultati izračuna. V zvezi s poljem proste presoje tožene stranke naj ne bi bilo pojasnjeno, katera vrednotenja je izbrala tožena stranka in zakaj.

3. Tretji tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka zaradi neobstoja možnosti predstavitve stališč in kršitve pravice do izjave

- Tožeča stranka naj ne bi imela možnosti, da se izjavi, niti pred sprejetjem izpodbijanega sklepa, niti pred sprejetjem na njem temelječe odločbe o prispevku, kar je kršitev člena 41(1) in (2)(a) Listine. Učinkovite možnosti podaje stališč se ne zagotavlja niti z novo uvedenim postopkom posvetovanja.

4. Četrty tožbeni razlog: nezakonitost Delegirane uredbe (EU) 2015/63⁽⁵⁾ kot pravne podlage izpodbijanega sklepa oziroma nezakonitost v Delegirani uredbi (EU) 2015/63 določene metode za prilagoditev tveganjem

- Tožeča stranka v četrtem tožbenem razlogu navaja, da se s členi od 4 do 7 in 9 ter Prilogo I Delegirane uredbe 2015/63 – na katere se opira izpodbijani sklep – vzpostavlja netransparenten sistem določitve prispevka, ki je v nasprotju s členi 16, 17, 41 in 47 Listine in načeloma sorazmernosti in pravne varnosti.

5. Peti tožbeni razlog: nezakonitost Direktive 2014/59/EU ⁽⁶⁾ in Uredbe (EU) št. 806/2014 ⁽⁷⁾ kot pravne podlage za Delegirano uredbo (EU) 2015/63 in s tem za izpodbijani sklep

- Tožeča stranka v petem tožbenem razlogu podredno navaja, da so neazkonite vse določbe Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014, ki določajo obveznost z Delegirano uredbo 2015/63 določenega prispevnega sistema in jih ni mogoče razlagati tako, da bi bile skladne s primarnim pravom, zaradi česar so v nasprotju z načelom obveznosti obrazložitve pravnih aktov, načelom pravne varnosti in pogodbama (zlasti s členom 1(2) PEU ter členi 15, 296 in 298 PDEU) in Listino (zlasti s členi 16, 17, 41, 42 in 47 Listine).

⁽¹⁾ UL 2020, C 423, str. 32.

⁽²⁾ UL 2020, C 443, str. 17.

⁽³⁾ UL 2021, C 44, str. 33.

⁽⁴⁾ UL 2021, C 44, str. 35.

⁽⁵⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

⁽⁶⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).

Tožba, vložena 22. junija 2021 – Volkskreditbank/EOR

(Zadeva T-348/21)

(2021/C 320/57)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Volkskreditbank AG (Linz, Avstrija) (zastopnika: G. Eisenberger in A. Brenneis, odvetnika)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj,

- Sklep Enotnega odbora za reševanje z dne 14. aprila 2021 o izračunu predhodnih prispevkov za leto 2021 v enotni sklad za reševanje (SRB/ES/2021/22) skupaj s prilogami razglasi za ničn, in sicer vsekakor v obsegu, v katerem se ta sklep skupaj s prilogami nanaša na znesek, ki ga mora plačati tožeča stranka;

- v skladu s členom 69(c) oziroma (d) Poslovnika Splošnega sodišča postopek prekine do pravnomočne odločitve v (povezanih) zadevah C-584/20 P ⁽¹⁾ in C-621/20 P ⁽²⁾, C-663/20 P ⁽³⁾ in C-664/20 P ⁽⁴⁾, saj se v teh pritožbenih postopkih, ki potekajo že dolgo, v veliki meri postavljajo enaka pravna vprašanja;

- Enotnemu odboru za reševanje naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba temelji na petih tožbenih razlogih, ki so enaki razlogom, uveljavljanim v zadevi T-347/21, Hypo Vorarlberg Bank/EOR.

⁽¹⁾ UL 2020, C 423, str. 32.

⁽²⁾ UL 2020, C 443, str. 17.

⁽³⁾ UL 2021, C 44, str. 33.

⁽⁴⁾ UL 2021, C 44, str. 35.

Tožba, vložena 25. junija 2021 – KTM Fahrrad/EUIPO – KTM (R2R)

(Zadeva T-353/21)

(2021/C 320/58)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: KTM Fahrrad GmbH (Mattighofen, Avstrija) (zastopnica: V. Hoene, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: KTM AG (Mattighofen, Avstrija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Skupnosti R2R – Prijava št. 17 886 364

Postopek pred EUIPO: postopek za razveljavitev

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. aprila 2021 v zadevi R 261/2020-5

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka predlaga,

- razveljavitev odločbe o izbrisu št. 22964C oddelka za izbris z dne 4. decembra 2019 in odločbe petega odbora za pritožbe z dne 20. aprila 2021, s katero je bila slednja potrjena, vključno v delu, ki se nanaša na stroške, in zavrnitev predloga za izbris nasprotne stranke v postopku s pritožbo;
- podredno, razveljavitev odločbe o izbrisu št. 22964C oddelka za izbris z dne 4. decembra 2019 in odločbe petega odbora za pritožbe z dne 20. aprila 2021, s katero je bila slednja potrjena, vključno v delu, ki se nanaša na stroške, ter zavrnitev zahteve za izbris nasprotne stranke v postopku s pritožbo, v delu, v katerem se nanašata na vozila in dele vozil – če so vsebovani v razredu 12 – in sicer kopenska vozila ter deli vozil;
- razveljavitev odločbe o izbrisu št. 22964C oddelka za izbris z dne 4. decembra 2019 in odločbe petega odbora za pritožbe z dne 20. aprila 2021, s katero je bila slednja potrjena, vključno v delu, ki se nanaša na stroške, in zavrnitev predloga za izbris nasprotne stranke v postopku s pritožbo, v delu, v katerem se nanašata na vozila in dele vozil – če so vsebovani v razredu 12 – in sicer kolesa in dvokolesa ter dele vozil.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 58 Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - kršitev člena 95 Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.
-

Tožba, vložena 25. junija 2021 – Portigon/EOR**(Zadeva T-360/21)**

(2021/C 320/59)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: Portigon AG (Düsseldorf, Nemčija) (zastopniki: D. Bliesener, V. Jungkind in F. Geber, odvetniki)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep tožene stranke z dne 14. aprila 2021 o izračunu predhodnih prispevkov za leto 2021 v enotni sklad za reševanje (referenčna številka: SRB/ESF/2021/22) razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- v skladu s členom 69(c) oziroma (d) Poslovnika Splošnega sodišča postopek prekine do pravnomočne odločitve v tožbenih postopkih v zadevah T-413/18 ⁽¹⁾, T-481/19 ⁽²⁾, T-339/20 ⁽³⁾ in T-424/20 ⁽⁴⁾ in C-664/20 P ⁽⁵⁾ ali dokler se ti postopki drugače ne končajo;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba temelji na teh tožbenih razlogih.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/81 ⁽⁷⁾ in PDEU, ker so bili od tožeče stranke zahtevani prispevki v sklad.
 - Tožena stranka naj bi tožeči stranki neupravičeno naložila obveznost prispevanja v sklad, ker Uredba (EU) št. 806/2014 in Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾ ne določata obveznosti prispevanja za institucije, ki so v postopku reševanja.
 - Zakonodajalec naj obveznosti plačila prispevka ne bi smel opreti na člen 114 PDEU, saj ni povezave z notranjim trgov. Na ravni Unije harmonizirana pravila za plačilo prispevka niti ne olajšujejo izvrševanja temeljnih pravic niti ne odpravljajo občutnega izkrivljanja konkurence v povezavi z institucijami, ki se umaknejo s trga.
 - Tožena stranka naj bi s tem, da je tožeči stranki naložila dolžnost plačila prispevkov, ravnala nepravilno, ker naj ta institucija ne bi bila izpostavljena tveganju, reševanje na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 pa naj bi bilo izključeno in institucija naj tudi ne bi imela nobenega pomena za stabilnost finančnega sistema.
 - Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 ⁽⁹⁾ naj bi kršila člen 114 PDEU in člen 103(7) Direktive 2014/59/EU, ki je bistvena določba za izračun prispevka (člen 290(1), drugi stavek, PDEU).
2. Drugi tožbeni razlog: člena 41(2)(c) in člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), ker naj postopek izračuna ne bi dopuščal popolne obrazložitve izračuna prispevka. Delegirana uredba (EU) 2015/63 naj bi bila deloma neveljavna.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev členov 16 in 20 Listine, ker naj bi zaradi posebnega položaja tožeče stranke izpodbijani sklep kršil splošno načelo enakosti in temeljno pravico tožeče stranke do svobode gospodarske pobude.

4. Četrty tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka in morda kršitev člena 5(1) Izvedbene uredbe (EU) 2015/81, ker ni gotovo, ali je bil sklep EOR ugotovljen. Dalje, tožena stranka naj ne bi zadostno pojasnila dejanskega stanja, tožeče stranke pred izdajo sklepa EOR naj ne bi zaslišala in svojega sklepa naj ne bi zadostno obrazložila.
5. Peti tožbeni razlog (podredno): kršitev člena 69(1) Uredbe št. 806/2014 zaradi previsoke določitve zneska ciljne ravni, ker naj bi tožena stranka smela znesek ciljne ravni določiti na največ 55.000.000.000 EUR.
6. Šesti tožbeni razlog (podredno): kršitev člena 70(2) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 103(7) Direktive 2014/59/EU, ker bi morala tožena stranka pri izračunu višine prispevka iz upoštevni obveznosti izključiti netvegane obveznosti.
7. Sedmi tožbeni razlog (podredno): kršitev člena 70(6) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 5(3) in (4) Delegirane uredbe 2015/63, ker naj bi tožena stranka prispevke tožeče stranke nepravilno izračunala na podlagi bruto vrednosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih.
8. Osmi tožbeni razlog (podredno): kršitev člena 70(6) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 6(8)(a) Delegirane uredbe 2015/63, ker naj bi tožena stranka tožečo stranko nepravilno obravnavala, kot da je institucija, v kateri poteka reorganizacija.

⁽¹⁾ UL 2018, C 294, str. 41.

⁽²⁾ UL 2019, C 305, str. 60.

⁽³⁾ UL 2020, C 240, str. 34.

⁽⁴⁾ UL 2020, C 279, str. 70.

⁽⁵⁾ UL 2021, C 44, str. 35.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).

⁽⁷⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/81 z dne 19. decembra 2014 o določitvi enotnih pogojev za uporabo Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje (UL 2015, L 15, str. 1).

⁽⁸⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190).

⁽⁹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 449).

Tožba, vložena 25. junija 2021 – Essity Hygiene and Health/EUIPO (Ponazoritev lista)

(Zadeva T-364/21)

(2021/C 320/60)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Tožeča stranka: Essity Hygiene and Health AB (Gothenburg, Švedska) (zastopnik: U. Wennermark, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke EU, ki ponazarja list – zahteva za registracijo št. 16 709 305

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 31. marca 2021 v zadevi R 2196/2017-1

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču primarno predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo v delu, v katerem je zavrnjena zahteva;
- izpodbijano odločbo spremeni tako, da ugotovi pritožbi zoper odločbo preizkuševalca, s katero je bila zavrnjena prijava v zvezi s proizvodi iz razreda 16; in
- EUIPO naloži plačilo stroškov tožeče stranke, nastalih v postopku pred Splošnim sodiščem in EUIPO.

Tožeča stranka Splošnemu sodišču podredno predlaga, naj:

- EUIPO naloži plačilo stroškov tožeče stranke, nastalih pred Splošnim sodiščem.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - kršitev člena 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - kršitev člena 165(5) Uredbe (EU) 2017/1001 ter člena 36(1)(g) in 36(2) Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2018/625.
-

